DE HERAUT

KERSTNUMMER
1960

ZALIG
KERSTFEEST
DE HERAUT
1960
GVH
ORGAAN VAN DE KON. KATH. TURNKRING DEUGD EN VOLHARDING

HET STALLEKE VAN BETHLEHEM

Dit is het verhaal van een stalletje klein,
Dat liever een prachtig paleis wou zijn.
'n Prachtig paleis vol met lichtende kronen.
Daar zou 'n prinses met 'n prinsje in wonen.
Maar 't was met het stalletje treurig gesteld.
't Stond daar zo kleintjes alleen op 't veld.
Geen prinsje zou ooit in zo'n stal willen slapen.
Alleen maar 'n ezel, 'n os en wat schapen.
Nooit zou er 'n echte prinses binnen gaan.
Daar binnen zou enkel 'n kribbetje staan.
En 't stalletje dacht met 'n heel groot verlangen:
Toch zou ik zo graag iemand groots hier ontvangen.
Ik zal er van dromen en niet meer getreurd,
Wie weet of er toch niet een wonder gebeurt!

En eens op 'n nacht, in de winterse kou,
Toen kwam daar 'n man en toen kwam daar 'n vrouw.
En 't stalletje dacht: dat zijn wondere mensen,
Die 'n stal zoals ik voor hun onderdak wensen.
Och, kon ik ze geven wat licht en wat vuur
En 'n warm, zacht bed voor dit nachtelijk uur.
't Lekt door mijn dak en 't tocht door de spleten,
Och, kon ik ze geven wat drank en wat eten.
En juist had 't stalletje alles gedacht,
Of er straalde 'n licht door de donkere nacht.
En glanzende engelen kwamen gevlogen,
Die zongen van : glorie aan God in de hoge.
Nooit klonk er op aarde een blijdere zang:
Het Kind is geboren en wees nu niet bang.
Het is de Verlosser! Och herdertjes kom.
En 't stalletje beefde en 't wist niet waarom.
En 't zag hoe de vrouw naar het kribbetje kwam
En 'n Kindeke klein in haar armen nam.

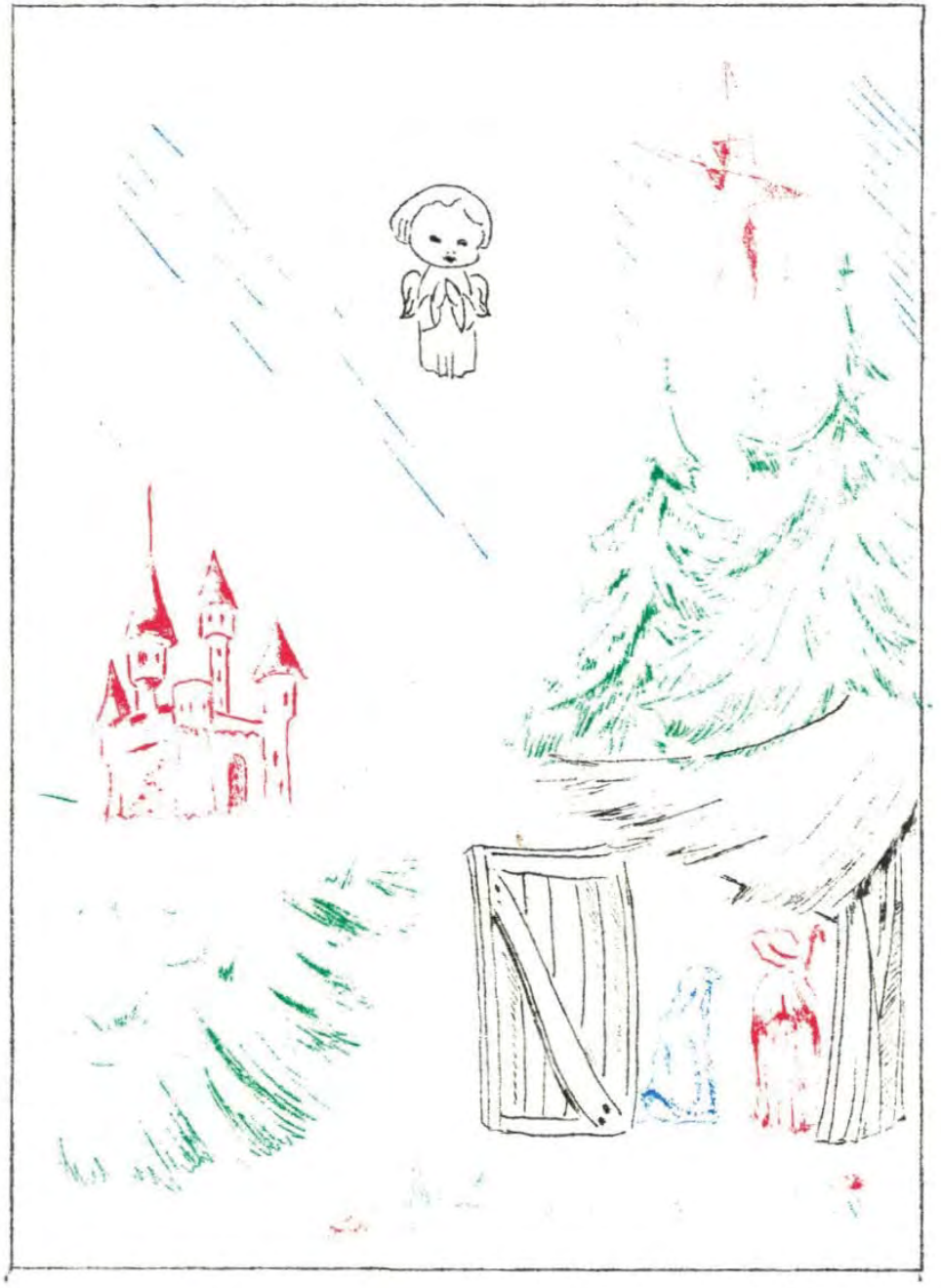

Och Jozef, zo sprak ze, och kijk er-es even,
Ik mocht aan de mensen dit Kindeke geven.
En Jozef, de man, boog eerbiedig het hoofd:
Wees welkom op aarde en God zij geloofd!
En pletseling raadde het stalletje klein
Dat het Kindje de Prins uit de hemel moest zijn.
Dan zou ook zijn moeder "prinses" moeten heten.
Maria, haar naam zou het nimmer vergeten.
Het stalletje beefde van louter geluk,
Al waren zijn dak en zijn muren ook stuk.
Toen zwaaide de deur van het stalletje open
Daar kwamen de herdertjes binnengeslopen.
Ze waren verlegen, verwonderd en blij.
Geen prinsekind was hun nog ooit zo nabij.
Stil knielden ze neer om het Kind te aanbidden:
Wees welkom op aarde en blijf in ons midden.
En de engeltjes vlochten met hemels gemak
Een slinger van groen om het stalletjes-dak.
En 't stalletje straalde van vreugde en weelde
Om 't Kindje dat zoet in't kribbetje speelde.
Nooit was er op aarde een mooier paleis
Dan 't nederig stalletje.
Kyrie Eleis!

Uit: Dicht bij de Kribbe
Door: Lea Smulders
Uitg.: Desclée De Brouwer

Dit was een kindergedichtje ?!
Ja! akkoord!
De gedachten zijn toch schoon genoeg om ze als volwassenen te beleven.
Is het niet?

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

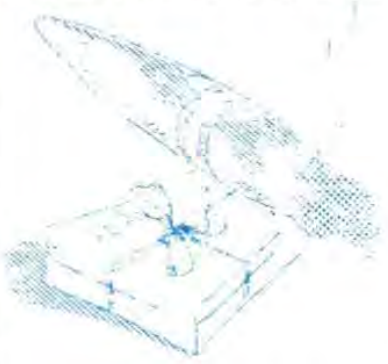

M'n beste leden,

Ik reik u allen een warme vriendenhand en uit het diepst van mijn hart wens ik u een Zalig Kerstfeest!

Ik weet dat u mijn wens met een begrijpende glimlach zult beantwoorden, en ik aanvaard dankbaar en blij uw wederwens en druk uw vriendenhand.

Moge het altijd zo blijven, opdat we samen mogen beantwoorden het verzoek van het Kerstkindje: broers te zijn, en samen broers te zijn van Hem, die een blije liefdeboodschap aan de mensen van goede wil bracht.

"God heeft de mensen nodig" is de titel van een zeer diepgrijpende film, en als we Kristus als kind zien liggen in de kribbe, hulpbehoevend en overgeleverd aan de dienstvaardigheid van Maria en Jozef, komt dan die titel niet naar voren als een werkelijkheid, alsof het Kerstkindje aan ieder van ons bedelt om hulp en dienstvaardigheid?

En zo is het. God kwam om met de inzet van Zijn eigen leven en Zijn eigen levensvoorbeeld, een boodschap te brengen die van ons blije mensen maakt; en als we van goede wil zijn, zal die boodschap ons zo doordringen dat het ons leven beheerst en bezielt, en ons hart zo in liefdevuur ontsteken, dat we die blijheid moeten prediken, moeten voortvertellen, moeten mededelen opdat die liefdeboodschap eenieders deel zou worden. Niet ieder van ons is geroepen om te prediken en hierover sermoenen te houden, niet ieder heeft de gave om het woord te voeren, niet ieder heeft de taak te grijpen naar de pen; maar de beste prediking, het overtuigenste woord, en het mooiste artikel is het voorbeeld, de daad, het beleven. En hiervoor, voor die levende getuigenis, die gevoed en geschraagd wordt door geloof en genade, heeft het Kerstkindje de mensen , U , nodig.

"We kunnen niet zwijgen" zegden de apostelen vóór hun rechters, zo waren ze bezeten van het evangelie. "Ziet eens, hoe ze elkaar liefhebben" was de getuigenis over de eerste kristenen, zo beleefden ze de blijde liefdeboodschap.

En wat wordt verwacht van ons, leden van de Kon.Kath.Turnkring Deugd en Volharding, die er prat op gaan te marcheren achter de Kerstbanier en bereid om Gods helpers te zijn?

De mens is ziel en lichaam. God schiep ze allebei. Schiep ze zo dat de mens ophoudt mens te zijn van het ogenblik dat ze gescheiden worden.Schiep

ze zo dat ze op mekaar zijn aangewezen. En over allebei, én ziel én lichaam, zullen we rekenschap moeten geven.

Al schijnt misschien onze werking een louter profane bezigheid,- en geen erger blinden dan zij die niet willen zien, - onze betrachting is de vorming van de hele mens. Wanneer ge door volharding uw wil hebt gestaald; wanneer ge door voortdurend werkzame oplettendheid u hebt leren beheersen; wanneer ge aan de toestellen broederlijke hulpvaardigheid opbrengt; wanneer ge geduld blijft beoefenen door uw behulpzaamheid nimmer te ontzeggen, ook aan de moeilijkste karakters...hebt ge zielekrachten ontwikkeld, en verlaat ge de turnzaal niet alleen meer ontwikkeld naar het lichaam, maar ook naar de ziel; verlaat ge de turnzaal,méér mens.

"Het enige wat ge doet" zong Gezelle "is blomme zijn" tot de nederige veldbloemen, die op hun manier Godes lof zongen. Gij hebt het geluk gehad te belanden in een katholieke turnkring, en naast uw dagelijkse bezigheden en de plichten van staat daaraan verbonden, is de taak die voor u en voor menig andere is weggelegd wellicht alléén: "turner te zijn". En we danken de Schepper om dat onrustig vuur dat we voelen woeten in ons bloed, en de jeuking in onze spieren om te bewegen en uit te leven; om de fierheid voor ons lichaam en de betrachting om het schoon, sterk en lenig te maken; om de deugddoende overtuiging flink gebouwd te zijn; om de sierlijkheid van de beweging, en de beheersing ervan; om de uitbundige blijheid dat we de oerkracht in ons hebben bedwongen tot gehoorzame dienstbaarheid aan onze wil; om het besef dat we onze krachten gebruiken, verbruiken en ordenen in een goede zaak, die van ons schoner mensen maakt.

Die dankbaarheid is een voortdurende hulde aan de Schepper, en wanneer die overtuiging in ons leeft, wordt het een voortdurend, waardevol gebed.

Is het dan niet onze plicht ons dagelijks bewust te zijn dat we nodig zijn in het dagelijkse leven van onze vereniging; dat onze tegenwoordigheid een noodzakelijke steun is voor de anderen? Onverschilligheid is een vloek op ons ideaal, een grove tekortkoming aan ons eigen welzijn, een diefstal van de broederliefde die we van mekaar verwachten mogen.

Brengt de nodige inspanning op, offervaardig en volhardend, om uw plicht tot in de kleinste konsekwenties te vervullen opdat het mogelijk zij, door voorbeeld en broederlijkheid, de ontwikkeling van allen tot de top te drijven. Hoe meer ge u voor uw zaak inspant, hoe meer ge er zult van houden.Dan zult ge ook bezeten worden van die schone drang ook anderen naar ons te trekken, begaan met een heilige ijver om hun welzijn.

Is er iets edelers, muzikanten, om de tolken te mogen zijn van de innerlijke, stille inspanningen van onze turners en is wellicht uw stem niet het meest overtuigend om de blijheid te verklanken die onze vereniging bij haar leden baart, en de meest hoorbare propaganda voor onze goede zaak.

Moge dan door u, voor u en voor de anderen, de Kerstboodschap worden beleefd, en worde de taak die u werd opgedragen een bron die van u blije mensen maakt, die blijheid uitstralen.

Uw voorzitter.

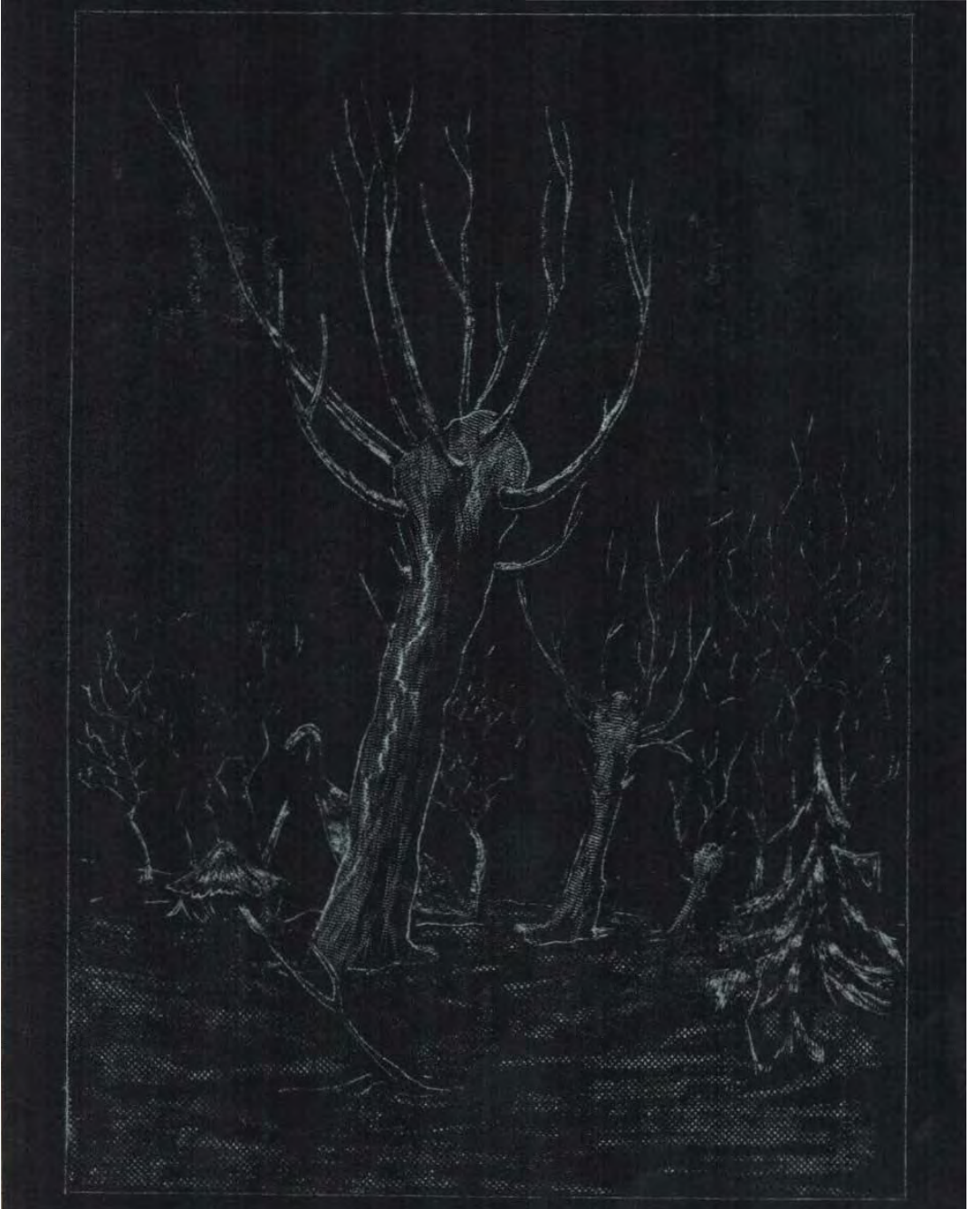

Alle jaren weêr...

Tekst en muziek van
Herre de Vos.

1. Al - le ja - ren we - der
2. Keert er met zijn ze - gen
3. Gaat ook mij ter zij - de,

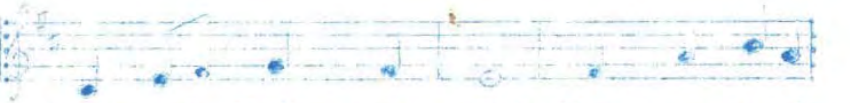

Daelt het Chris - tus - kind Hier op aar-de
Ie - der wo - ning in, Strooit op al-le
Zal met trou - we hand Liefd' rijk mij ge-

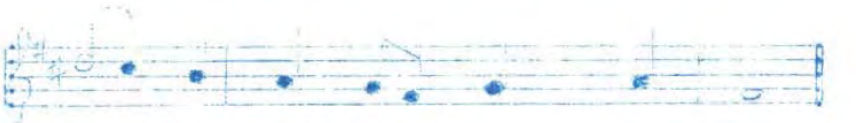

ne - der waar hij men - schen vindt.
we - gen Deugd en men - schen - min.
lei - den Naar't be - loof - de land.

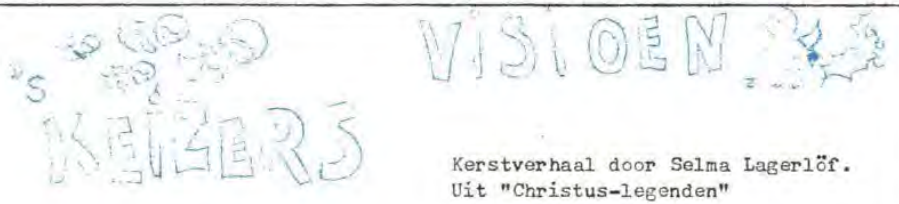

Kerstverhaal door Selma Lagerlöf.
Uit "Christus-legenden"

T was ten tijde dat Augustus keizer was te Rome en Herodes koning te Jerusalem.

't Gebeurde toen eens, dat œn grote en heilige nacht neerzeeg over de aarde. 't Was de donkerste nacht die men ooit had gezien; men hadde kunnen geloven dat heel de aarde onder een keldergewelf geraakt was. 't Was niet mogelijk 't water van 't land te erkennen, en 't was onmogelijk te weten waar men liep, op de best bekende weg nog niet. En 't kon ook niet anders, want uit de hemel kwam niet de kleinste lichtstraat. Al de sterren waren binnen in huis gebleven en de vriendelijke maan hield haar gezicht gekeerd.

En zo diep als de donkerte, was ook de zwijgende stilte. De rivieren stonden stil in hun loop, geen windeke roerde er en zelfs de espeblaren trilden niet meer. Was men aan zee geweest, dan zou men gezien hebben dat de golven niet meer op't land sloegen, en was men de woestijn ingegaan, 't zand hadde niet geknerst onder de voet. Alles lag versteend en roerloos om niet te storen deze heilige nacht. 't Gras dorst niet groeien, de dauw kon niet vallen, en de bloemen waagden't niet hun geuren uit te ademen.

Die nacht was er geen roofdier op jacht, de slangen beten niet en geen hond was er die baste. En wat nog schoner was, geen van de levenloze dingen zou de grootse nacht hebben willen verstoren door een slechte daad. Geen inbrekersloper hadde een slot kunnen openwringen, en geen mes hadde kunnen bloedvergieten.

Juist die nacht kwam er in Rome een klein groepje mensen nedergeschreden van 's keizers paleis op 't Palatijn en ze trokken over 't Forum op naar 't Kapitool. Die dag namelijk hadden enige raadsheren aan de keizer gevraagd, of hij er niets tegen had in te brengen als ze hem op de heilige berg van Rome een tempel bouwden. Maar Augustus had er niet dadelijk zijn toestemming voor gegeven. Hij wist niet of de goden het zou behagen, dat hij voor zichzelf een tempel zou hebben nevens de hunne, en hij had geantwoord dat hij door een nachtelijke offerande aan zijn beschermgeest hun wil wou te weten komen in deze zaak. En hijzelf ging nu, gevolgd door enige vertrouwelingen, dit offer brengen.

Augustus liet zich in een draagstoel naar daar brengen, want hij was oud en de vele trappen naar het Kapitool maakte hem moe. Hij droeg zelf de kevie met de duiven die hij zou offeren. Geen priesters of soldaten begeleidden hem, alleen zijn allernaaste vrienden. Toortsdragers liepen vóór hem als om een weg te banen door 't donker van de nacht, en achter hem volgden slaven die het driepotige offeraltaar droegen, en ook de kolen, de

messen, 't heilig vuur en al 't ander dat nodig was voor't offer.

Onderweg sprak de keizer opgewekt met zijn vertrouwelingen, en daardoor lette geeneen van hen op de eindeloze stilte van de nacht. Eerst als ze op het hoogste deel van 't Kapitool de open plek hadden bereikt, die was afgebakend voor de nieuwe tempel, openbaarde het zich voor hen dat er iets ongewoons aan 't gebeuren was.

Dit kon geen nacht zijn lijk al de andere, want op de uiterste rand van de rots zagen zij een allerwonderlijkst wezen. Ze geloofden eerst, dat het een oude, verwrongen olijfstam was; daarna geloofden ze dat een oeroud stenen beeld uit de tempel van Jupiter naar buiten op die rots was komen staan. Op 't laatst meenden ze dat het niets anders kon zijn dan de oude Sybille.

Iets zo oud, zo verweerd en zo reuzegroot hadden ze nog nooit gezien.Die oude vrouw joeg hun de schrik op 't lijf. En als de keizer daar niet bij was geweest, waren ze allemaal naar huis gevlucht en hun bed in. " Zij is het," fluisterden ze malkander toe, "wier jaren zo vele zijn, als .er zandkorrelkens gevonden worden op de kust van haar geboorteland. Waarvoor is ze uit haar spelonk gekomen, juist deze nacht? Wat voorspelt ze de keizer en 't land, die haar profetieën schrijft op de blaren van de bomen en die weet dat de wind de orakeltaal waait naar hen, voor wie ze is geschreven?

Ze waren zo verschrikt, dat ze allen op de knieën waren neergevallen, met hun voorhoofd tegen de grond. Als de Sybille toen maar één bewegingske had gemaakt. Maar ze zat zo stil, alsof ze zonder leven was. Ze zat neergehurkt op de uiterste rand van de rots, en met haar hand als scherm boven haar ogen, spiedde ze de nacht in. Ze zat daar, of ze op de rots gekropen was, om beter te zien wat ginder in de verre verte aan 't gebeuren was. En kon ze iets zien, zij, in zo'n nacht?

Meteen bemerkte de keizer en allen van zijn gevolg hoe diep de donkerte was. Geeneen die een hand vóór zich kon zien. En wat voor stilte, wat een zwijgen. Niet eens het doffe suizen van de Tiber konden ze horen. 't Was of de lucht hen wilde verstikken. 't Koud zweet sprong op hun voorhoofd en hun handen hingen versteven en zonder kracht. Ze dachten dat er iets verschrikkelijks op't gebeuren stond.

Doch niet een wilde laten zien dat hij bang was en allen zegden ze aan de keizer dat dit een goed voorteken was; heel de natuur hield haar adem in om de nieuwe god te begroeten. Ze drongen er bij Augustus op aan, haast te maken met het offer en ze zegden dat de oude Sibylle zeker uit haar grot was gestegen om zijn beschermgeest te begroeten.

Maar waarheid was't dat de oude Sybille zo weggerukt werd door een visioen, dat ze niet eens wist dat Augustus tot op het Kapitool was opgeklommen. In de geest was ze weggevoerd naar een ver land en 't leek haar of ze voortschreed over een grote vlakte. Ze stootte in't donker ringaaneen tegen iets dat ze grasrussen dacht te zijn. Ze bukte zich en tastte eraan met haar handen. Neen dat waren geen grasrussen, maar schapen.

Ze schreed tussen grote kudden slapende schapen.

Alstcen bemerkte ze 't vuur der herders. Dat brandde midden op't veld en daarheen zocht ze haar weg. De herders lagen te slapen bij 't vuur en nevens zich hadden ze lange, puntige staven, die ze gebruikten om de kudde te beschermen tegen de wilde beesten. Maar die kleine dieren met hun glinsterende ogen en dikke staarten, die naar het vuur slopen, waren dat geen jakhalzen? En toch slingerden de herders er hun staven niet naar, de honden bleven slapen, de schapen vluchtten niet en de wilde beesten vlijden zich ter ruste aan de zij der mensen.

Dat zag Sibylle, maar wat er zich afspeelde achter haar op de bergtop, daar wist ze niets van. Ze wist er niets van dat men daar een altaar oprichtte, kolen aanstak en wierook uitstrooide, en dat de keizer een duif uit de kevie trok om deze te offeren. Doch zijn handen sliepen zo, dat hij de vogel niet kon vasthouden. Met een slag van haar zwingen maakte de duif zich vrij en verzwond omhoog in't donker van de nacht.

Toen dat geschiedde, keken de hovelingen wantrouwig op naar de oude Sybille. Ze geloofden, dat zij het ongeluk veroorzaakte.

Konden ze weten dat de Sybille maar aldoor dacht bij't kolenvuur te staan van de herders en dat ze nu luisterde naar een zwakke klank die aantrilde door de doodstille nacht? Ze hoorde die al lang, eer ze gewaar werd, dat hij niet van de aarde kwam, maar uit de hemel. Eindelijk hief ze 't hoofd omhoog en daar zag ze, klare, twinkelende gedaanten boven in't donker voorbij glijden. 't Waren kleine scharen engelen die liefelijk zongen en als zoekende overentweer vlogen over de vijde vlakte.

Juist toen de Sybille luisterde naar de engelenzang, bereidde de keizer zich voor tot een nieuw offer. Hij waste zijn handen, reinigde het altaar en liet zich de tweede duif geven. Maar hoe hij zich nu ook inspande tot het uiterste om deze goed vast te houden, het hele duivenlijfje gleed uit zijn handen, en de vogel zwingde zich omhoog in de ondoordringbare nacht. De keizer stond ontzet. Hij viel neer op zijn knieën voor het lege altaar en bad tot zijn beschermgeest. Hij smeekte hem om kracht, om de ongelukken af te wenden, die deze nacht leek op te roepen.

Ook daarvan had de Sybille niets gehoord. Met haar hele ziel luisterde ze naar de engelenzang, die aldoor sterker klonk. Op't laatst werd het zo krachtig, dat het de herders wakker maakte. Ze hieven zich op hun ellebogen op en zagen daarboven in de donkerte lichtende scharen van zilverwitte engelen zich bewegen in lange, golvende rijen lijk trekvogels. Sommigen hadden luiten en vedels in hun hand, anderen citers en harpkens, en hun zang klonk zo blij als kindergelach en zo zorgeloos als leeuwerikgekweel. Toen de herders dat hoorden, stonden ze op om te gaan naar het stadje op de berg alwaar ze hun thuis hadden, en er te vertellen van het wonder.

Ze haastten zich voorwaarts langs een smal, slingerend pad en de Sybille volgde hen. Meteen werd het licht daarboven op de berg. Een grote, heldere ster vlamde erboven open en de stad op de top glinsterde als zil-

ver in het sterrenlicht. Al de zwervende engelenscharen haastten ze zich met gejubel naar toe, en de herders versnelden zo hun stap dat ze bijkans liepen. Toen ze de stad bereikt hadden, vonden ze dat de engelen zich verzameld hadden boven een laag stalleke dicht bij de stadspoort. 't Was een ellendig bouwke met een strooien dak en de naakte rots als achterwand.Hierboven stond de ster en aldoor meer en meer engelen golfden er naar toe. Sommigen zetten zich op het strooien dak of streken neer op de steile bergwand achter het huizeke, anderen zweefden erboven op fladderende vleugels. En hoog, hoog daarboven was 't geluchte licht van de stralende vleugels.

Op hetzelfde ogenblik dat de ster openvlamde boven de bergstad, ontwaakte heel de natuur, en de mannen die stonden op de hoogte van 't Kapitool, **konden 't niet** laten dat op te merken. Ze voelden frisse, zachtaaiende winden die voeren door de lucht, liefelijke geuren stroomden omhoog en om hen heen, de bomen ruisten, de Tiber **begon** te murmelen, de sterren straalden en almeteens stond de maan hoog aan de hemel en verlichtte de wereld. En uit een wolkje kwamen de twee duiven neergewiekt en streken neer op de schouders van de keizer.

Toen dit wonder gebeurde, richtte Augustus zich op in trotse vreugde, doch zijn vrienden en slaven stortten neer op hun knieën. "Ave Cesar!" riepen ze." Uw genius heeft U geantwoord. Gij zijt de God, die moet aanbeden worden op het Kapitool."

En de hulde, door de verrukte mannen de keizer toegejubeld, was zo luid dat de oude Sybille het hoorde. Dit wekte haar uit haar vizioenen. Ze rees recht van de plaats op de rotskant en schreed op de mensen toe. 't Leek of een donkere wolk uit de afgrond was opgestegen en neerstreek over de bergtop. Ze was verschrikkelijk in haar ouderdom. Stijf haar hing in dunne strenen rond haar hoofd, de gewrichten van armen en benen waren dik en groot en de donkere huid bekleedde haar lichaam, hard als boomschors en rimpel aan rimpel.

Maar geweldig en eerbiedafdwingend, trad ze op de keizer toe. Met de ene hand pakte ze hem bij de pols en met de andere wees ze naar het verre Oosten. "Zie!" gebood ze hem en de keizer hief de ogen op en keek. De ruimte sloeg open voor zijn blikken, en die drongen door tot in het verre Oosterland. En hij zag een armoedige stal onder een steile rotswand en in de open deur enige herders die de knie bogen. In het stalleke zag hij een jonge moeder geknield vóór een klein kindeke dat op een strobussel op de grond neerlag.

De grote, knokige vingers van de Sybille wezen recht naar dat arme kindeke.

"Ave Cesar!" zei de Sybille in een hoongelach." Dáár is de God, die aanbeden zal worden op de berg van het Kapitool!"

Toen deinsde Augustus achteruit voor haar, als voor een waanzinnige.

Maar over de Sybille daalde neer de machtige geest der profetie. Haar doffe ogen begonnen te branden, haar handen strekten zich ten hemel, haar

stem veranderde zodat die niet meer op haar eigen leek, maar zo'n klank en kracht verkreeg ze, dat ze gekoord kon worden over heel de wereld. En ze liet woorden klinken, die ze wel leek te lezen daarboven uit de heldere sterren:

" Op de Kapitoolberg zal de Wereldvernieuwer aanbeden worden.

Christus of de Antichrist, maar geen gebrekkige mensen."

Toen ze dat gezegd had, schreed ze voort tussen de van schrik geslagen mensen en langzaam liep ze de berg af en verzwond.

Maar de dag daarop liet Augustus den volke streng verbieden hem een tempel op te richten op het Kapitool. In de plaats ervan bouwde hij daar een heiligdom voor het pasgeboren Godenkindeke en hij noemde het 's Hemels Altaar, Ara coeli.

- o - O - o -

ZOUDT U NIET PROBEREN OM BIJ 'T "WENSEN" OOK 'N LOTJE TE VERKOPEN?

JA?!

HET WOORDJE VAN DE PROOST

Mijn goede vrienden uit Turnkring Deugd en Volharding,

Kerstmis 1961! De zoveelste in ons leven.

Kerstmis 1961?"Juke-box, lawaai, getier, gedans, gefuif. Tingeltangel en jazz! Bespreek uw plaatsen op voorhand! Menu vanaf 175 fr.!"En met Kerstmorgen: vermoeide, niet uitgeslapen gezichten, onvoldaanheid, een onteerde ziel misschien, ontgoocheling...

Kerstmis 1961?"Brave kristen mensen, geschaard rond het kribbeke, in de kerk of de huiskamer..." Een schone idylle misschien? Goed voor kinderen en oude sufferds, maar alles bijeen een flauwe, ziekelijke boel....?

Zijn wij met al dat vieren van Kerstmis de eigenlijke kern van de zaak niet vergeten? dàt waarom het eigenlijk gaat? Zijn wij niet vergeten dat Kerstmis het feest is van God Die mens geworden is, Die nu bijna 2000 jaar geleden op aarde is nedergedaald om ons een boodschap van "Liefde" te brengen? God, Die ons is komen leren dat Hij van de mensen houdt en Die ons vraagt in die Liefde te geloven en Ze te aanvaarden. God die ons geleerd heeft dat wij van Hem kunnen houden door onze medemensen lief te hebben.

"God heeft zich immer zo met de mens verenigd en vereenzelvigd" schrijft pater de Coninck, "dat Hij voortaan in ieder mens te vinden is, en dat het niet meer mogelijk is onze liefde te doen opgaan naar Hem, tenzij zij Hem gaat zoeken in de mens....in ieder mens! Voortaan heeft ieder mens recht op eerbied, recht op toewijding, recht op liefde! dat is de grote Kerstboodschap.

En het is maar al te broodnodig dit alle jaren opnieuw te vernemen en te begrijpen! Onder de mensen heerst bijna geen liefde. Wat men ze noemt is begeerlijkheid. De mensen worden gedreven door hebzucht, door nijd, door afgunst. Zij zijn slechts bedacht op medogenloze uitbuiting in een wereld van haat, wraak en wrok.

Wij, kristenen, geknield in kerk of kamer voor de kribbe, in stil gebed of aandoenlijke oude kerstrefreintjes zingend, laten wij daarom eens nadenken, en de Heer Van Bethlehem smeken dat Hij onze harten opene voor de liefde, openbreke voor de liefde, openbrande voor de liefde. Want Kerstmis is en blijft de geboortedag van de levende goddelijke Liefde onder de mensen!"

Mijn goede vrienden uit "Turnkring Deugd en Volharding" dat zijn misschien zeer ernstige woorden, maar ik meen dat het toch werkelijk goed zal doen bij gelegenheid van Kerstmis ons elk jaar weer opnieuw te bezinnen op dit tema van de "echte liefde". Moge "die liefde" heersen in uwe harten, in uw gezinnen en in onze schone Turnvereniging. En mochten wij in het diepste van ons hart toch nog iets ontdekken dat niet in orde is met die " echte liefde ", moge dan dit Kerstfeest een uitnodiging zijn om alles weer goed te maken.

Ik wens U dan nog een zalig Kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar.

Uw toegenegen Proost.

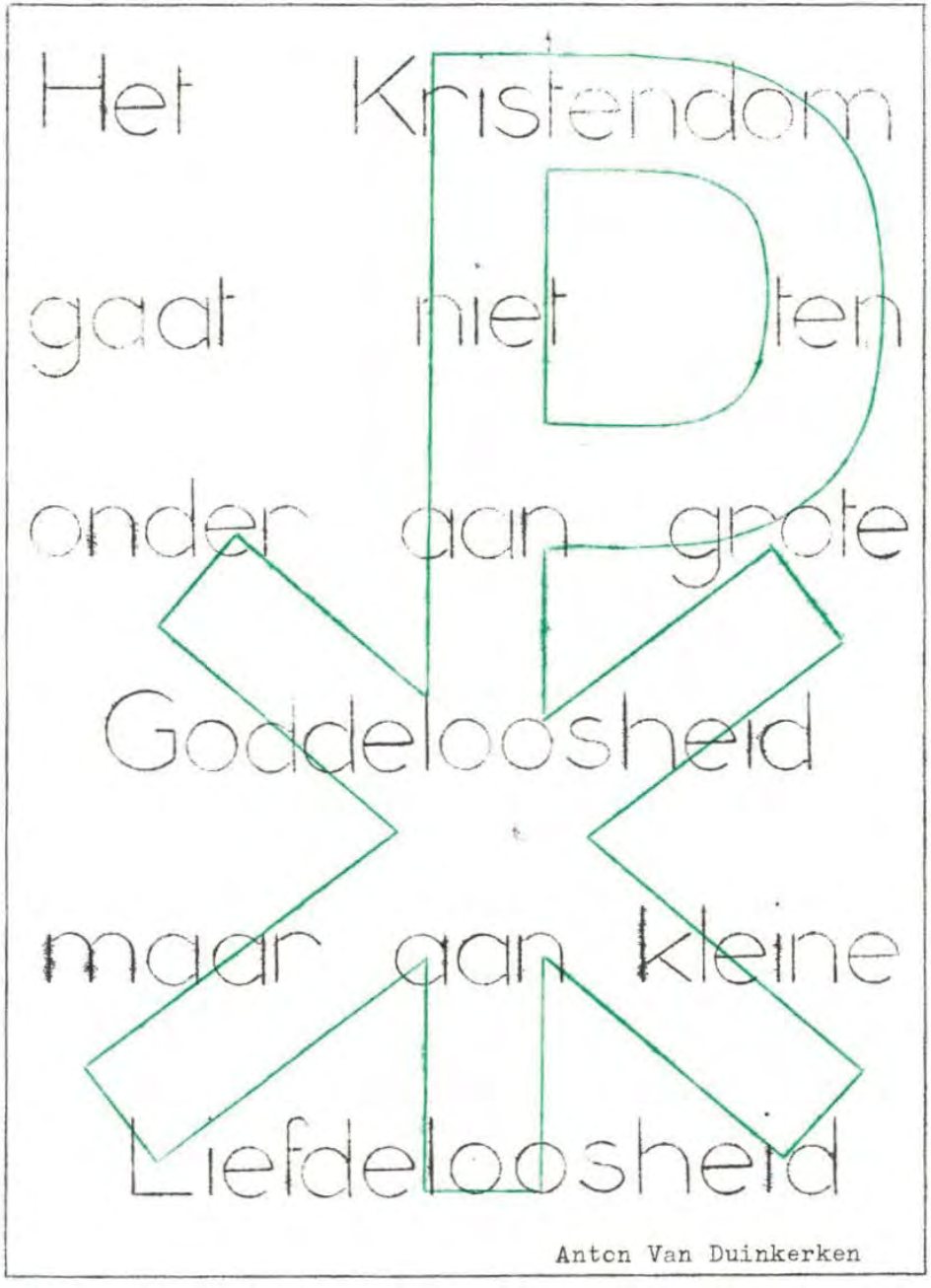

FLITSEN

Wanneer het water stille staet
wanneer de mensche ledigh gaet
wanneer het ijser rusten moet
niet een van drie en blijfter goed

(Jacob Cats 1577-1660)

Laat niet geruime tijd verlopen tussen de U bewezen weldaad en uw dankbaarheid, opdat niet uw weldoener door de dood verrast, het denkbeeld zijn graf mee inneemt, een ondankbare aan zich te hebben verplicht. (Pythagoras - 6e eeuw v.Chr.)

Een experiment kan zo mislukken, dat het tot belangrijke ontdekkingen lijdt. (Otto Weiss - 1847-1916)

De mensen openbaren hun karakter door niets zozeer, als door hetgeen ze belachelijk vinden.

(Goethe - 1749-1832)

Wanneer ge ziek zijt, haast U dan uw vijanden te vergeven, want misschien wordt ge weer beter. (Ambrose Bierce - 1842-1914)

Een criticus die alleen leest om fouten te vinden en te veroordelen, is een even barbaars wezen als de rechter die zich voornemen zou, iedereen die voor hem geleid wordt te laten ophangen.
(Jonathan Swift)

Het kost menig kunstenaar veel tijd en moeite om zich de bekwaamheden te verwerven die men voor aangeboren houdt.

(Otto Weiss)

De rede beveelt ons wel altijd dezefde weg te gaan, maar niet altijd hetzelfde tempo.

Wie mijn fouten verdraagt is mijn meerdere, zelfs al was hij mijn knecht.

(Goethe)

Daar alleen kan liefde wonen, daar alleen is 't leven zoet, waar men stil en ongedwongen alles voor elkander doet.

Met slechten omgaan en hun aanhoren,
is een begin van slecht worden

(Confusius)

De Geheimenis van Bethlehem

Een van de vele mysteries in verband met de Drie Koningen

DE Wijzen, hun ster en hun lange tocht naar Bethlehem hebben doorheen de eeuwen het voorwerp uitgemaakt van allerlei gissingen en diepgaande studies. Historici gingen hun oorsprong na; aardrijkskundigen probeerden hun gevaarvolle route uit te stippelen over moerassen en bergen; en astronomen brachten de bewegingen van planeten en sterren tijdens de laatste 2.000 jaar op kaart, om zo te ontdekken wat de Wijzen precies aan de hemel hebben gezien.

Schilders mijmerden over de betekenis, gestalte, uitzicht en kledij van deze koninklijke figuren die ze in hun werken weergaven. En verhalende kunstenaars weefden rond de bijbeltekst allerlei legenden die vaak verkeerdelijk voor historische werkelijkheid worden aanzien.

Hen enige autentieke verslag over de Wijzen vinden we bij de H.Matteus, de enige evangelist die ons iets over hen vertelt. St.Lucas behandelt andere aspekten van de Geboorte en Marcus en Joannes beginnen hun evangelie met het openbaar leven van Kristus.

Matteus vertelt ons slechts weinig over het kleurrijke trio uit het Oosten. Hij beschrijft hen enkel als "Wijzen uit het Oosten die een ster hadden gezien". Hij vertelt hoe zij naar Jerusalem reisden waar zij halt hielden om koning Herodes te spreken.

Na met zijn hogepriester beraadslaagd te hebben, stuurde Herodes de Wijzen naar Bethlehem. Zodra zij het Kind hadden gevonden moesten zij hem daar onverwijld van op de hoogte brengen. Maar een engel waarschuwde hen niet naar Herodes terug te keren en nadat zij het Kind aanbeden hadden trokken zij langs een andere weg huiswaarts. Dat is alles wat Matteus over hen zegt.

Wat de ster betreft die de Wijzen begeleidde - dit schitterend hemels symbool - schrijft Matteus slechts: " en de ster die zij in het Oosten hadden gezien, ging voor hen uit tot ze stilstond boven de plaats waar het Kind geboren was".

Matteus' bondig relaas heeft anderen niet belet over de wijzen en hun ster een massa details ten beste te geven. Zo komt het dat onze huidige begrip over de Wijzen in vele opzichten met de historische werkelijkheid niet altijd strookt.

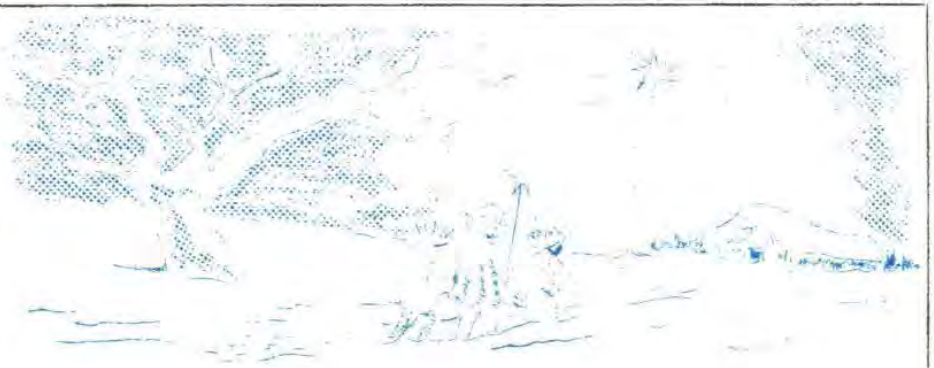

Vooreerst waren de Wijzen geen koningen in de eigenlijke zin van het woord, maar wel hogepriesters. Ten tweede is het waarschijnlijk dat er meer dan drie de tocht naar Bethlehem ondernamen hoewel Melchior, Kaspar en Balthasar het meest vernoemd worden. Ten derde is niemand er zeker van dat dit de juiste namen zijn.

Officiële geschiedschrijvers uit de vroeg-kristelijke tijd zijn het er over eens dat de Wijzen deel uitmaakten van de heilige kaste ter Meden of Perzen. Het waren voorname geleerde mannen, volgelingen van Zoroaster die zowat 1000 jaar voor Kristus' geboorte zijn religie stichtte.

Het waren geen tovenaars: Zoroaster verbood alle toverkunsten. Maar zijn volgelingen hechtten een groot belang aan de interpretatie van dromen. Hun hogepriesters waren zeer bekwame sterrenkundigen. Ze beschouwden de bewegingen van de planeten als voortekens die niet over het hoofd konden gezien.

Het evangelie maakt nergens melding van het aantal Wijzen dat de ster volgde. Hieromtrent heeft er nooit een vaste overlevering bestaan. Sommige van de vroegste kerkvaders vernoemen het getal drie, ongetwijfeld onder invloed van de drie gaven - goud, wierook en mirre - waarover Matteus spreekt.

In het Oosten wil de traditie dat er 12 Wijzen waren. De vroeg-kristelijke kunst is allesbehalve een konsekwent getuigenis. Diverse meesterwerken stellen twee, drie of vier Wijzen voor. Een zeldzame vaas die ons uit die oude tijden is bewaard gebleven, vertoont een geboortetafereel waarop niet minder dan acht Wijzen staan afgebeeld.

De namen der wijzen zijn even onzeker als hun aantal. Van de zevende eeuw af werden in het Latijnse Westen de namen Kaspar, Melchior en Balthasar het meest vermeld.

Maar of die namen precies autentiek zijn kan niemand achterhalen. De Syriers bijvoorbeeld noemen hen: Larvandad, Hormisdas en Gushnasaph. Bij de Armeniers heetten ze: Kagba en Badadilma. In het Hebreeuws had men het over Magalath, Galgalath en Tharath; in Griekenland: Appelius, Amerius en Damascus.

Om de verwarring nog te vergroten kan de naam Kaspar, de baardige jongeman die de wierook droeg, naar willekeur met een K, een C, of een C geschreven worden.

Volgens de legende vertegenwoordigden de drie Wijzen de drie families die afstamden van Noë, maar dat is puur verzinsel. Volgens een andere legende die evenmin stekkhoudt zagen de Wijzen de ster, bestegen dadelijk hun kamelen en bereikten in enkele dagen tijds Bethlehem. Dat dit een onmogelijkheid is blijkt uit het volgende: ten Oosten van Palestina hadden ten tijde van Kristus' geboorte alleen de Meden, de Perzen, de Assyriers en de Babyloniers Magiërs als oppepriesters. Van al deze landen bedroeg de afstand naar Jerusalem ten minste 1.000 mijl. In die tijd moest een dergelijke reis met kamelen minstens drie tot twaalf maand duren. Bovendien waren er dan wellicht nog weken van voorbereiding mee gemoeid. De Wijzen kunnen pas een jaar of meer na de geboorte van Kristus in Jerusalem aangekomen zijn.

Ze doorkruisten waarschijnlijk de Syrische woestijn, trokken verder naar Damascus en dan ten Oosten van het meer van Genesareth en de Jordaan naar het Zuiden tot ze Jericho bereikten. Van sneeuw of dennebomen was er op hun weg geen sprake. Ze zagen alleen woestijnzand en palmen.

Het beeld dat ons dus over de aankomst der Driekoningen wordt afgeschilderd, zo romantisch, dankt zijn ontstaan aan een mengsel van legende en diverse volksgebruiken: Melchior, met zijn grijze baard, de oudste van het trio draagt het goud, Kaspar de wierook. En Balthazar, de Moor, met zijn donkere huidskleur, heeft een urne met een geheimzinnige reukstof bij zich, mirre genaamd. Ze moeten zich bukken om de stal binnen te treden en het Kindje te aanbidden dat op stro ligt tussen de os en de ezel. Loeiend vee, wollige lammetjes, beangstigde herders en schitterende engelen zijn getuigen van hun aankomst. Dit mooie tafereel dat zelfs de meest onverschillige harten ontroert, was voor de grote schilders van de Renaissance een geliefkoosd tema.

Historici die nauwkeurig de omstandigheden van het bezoek der Driekoningen hebben bestudeerd zijn van oordeel dat ze pas na de Opdracht van Jezus in de Tempel in Bethlehem aankwamen. Ze steunen zich hiervoor op de duur van de reis en op het feit dat, volgens het evangelie, een engel dadelijk na het vertrek van de Wijzen aan Jozef bevel gaf het Kind en zijn moeder naar Egypte te brengen.

Immers, toen Herodes tot de ontdekking kwam dat de Wijzen niet terugkeerden naar zijn paleis om hem te vertellen waar het kind zich bevond, nam hij drastische maatregelen en beval alle mannelijke kinderen uit Bethlehem en omstreken te doden. Het is dus uitgesloten dat Jozef en Maria bij het vernemen van een dergelijk bevel het Kind naar de Tempel hebben gebracht.

Pientere bijbellezers merken hierbij op dat, volgens Lukas, de Heilige Familie na de Opdracht naar Galilea terugkeerde. Maar anderen voeren hiertegen aan dat het volkomen logisch is te veronderstellen dat deze reis slechts een kort bezoek was en dat de Heilige Familie terugkeerde naar Bethlehem. Indien dit zo is hebben de Wijzen het Kind niet in een stal

maar wel in een huis aangetroffen en niet onmiddellijk na de geboorte maar minstens een jaar later.

Dat de Wijzen pas geruimen tijd na de geboorte aankwamen, waarschijnlijk zelfs twee jaar later wordt ook nog gestaafd door het volgende: Herodes had aan de Wijzen gevraagd wanneer zij voor het eerst de ster hadden gezien. Toen ze niet terugkwamen gaf hij bevel alle mannelijke kinderen tot twee jaar te doden. Het is nochtans niet uitgesloten dat Herodes de Wijzen wantrouwde en veronderstelde dat zij met opzet een verkeerde datum hadden opgegeven.

De kunst der eerste eeuwen staaft evenzeer de mening dat de Wijzen tenminste één jaar na de geboorte aankwamen. Slechts op één afbeelding uit die tijd ligt het Kind nog in de kribbe terwijl de Wijzen het aanbidden. Alle andere kunstwerken uit de eerste jaren van het kristendom stellen bij de aanbidding van de Wijzen het Kind voor als knaap, of zittend op de schoot van Maria.

Een onoverkomelijke moeilijkheid bij het vaststellen van de juiste datum van de reis der Driekoningen is het feit dat de kalendersystemen uit die tijd niet overeenstemmen. Onze kristelijke tijdrekening neemt niet precies met de geboorte van Kristus een aanvang. Men is nu algemeen van oordeel dat Jezus geboren werd tussen wat wij nu de jaren 8 en 4 vóór Kristus noemen. Het meest waarschijnlijk 7 of 6 jaar vóór Kristus.

Zagen de Wijzen werkelijk een ster? Toegegeven dat de bijbel over een "ster" spreekt, maar in die tijd noemde men alle hemellichamen "sterren". De planeten waren "zwevende sterren"; de kometen "harige sterren". Meteoren werden zoals trouwens nog altijd,"vallende sterren" genoemd.

Vermits de Wijzen de befaamdste astronomen van hun tijd waren, zal het wel een uitzonderlijk verschijnsel zijn geweest dat hen hun land deed verlaten en de grote tocht deed ondernemen.

Het kan geen komeet geweest zijn want kometen volgen een welbepaalde baan, gekontroleerd door dezelfde wetten die de kringloop van de aarde beheersen. Sedert eeuwen werden hun bewegingen nauwkeurig opgetekend. De komeet van Halley bijvoorbeeld wordt telkens met een tussenruimte van 76 jaar waargenomen. Het laatst werd ze gezien in 1910 en ze zal dus in 1986 terugkeren. Volgens vaststaande getuigenissen werd ze in 11 vóór Kristus opgemerkt, maar dat was te vroeg om de 'ster van Bethlehem' te kunnen zijn. De volgende komeet werd in 4 vóór Kristus in China waargenomen, dus te laat, want zoals we hoger zegden werd Jezus tussen 8 en 4 jaar vóór onze tijdrekening geboren.

Het is ook niet waarschijnlijk dat de ster van Bethlehem een meteoor was. Meteoren wentelen rond de zon in vastbepaalde banen tot de aarde hun weg kruist. Bij de botsing tuimelt de meteoor als een schitterende vuurbal door de dampkring tegen een snelheid van 7 tot 45 mijl per seconde. Soms overleeft ze de duizelingwekkende val en belandt als een steen- en metaalmassa op de aardbodem.

De ster van Bethlehem suisde niet door de lucht en schoot geen vonken als een meteoor. Ze bleef standvastig aan de hemel staan en begeleidde de Koningen op hun weg.

Het kan ook geen planeet of geen vaste ster zijn geweest. De positie van een vaste ster in het heelal varieert ten hoogste één graad per dag. Geen enkele vaste ster kon zo snel voortbewegen dat zij de Wijzen over een afstand van 1.000 mijl de weg wees. Ze kon niet verdwijnen en weer te voorschijn komen en dan plots stilstaan zoals de ster van de Koningen deed.

Johan Kepler, een befaamd Duits astronoom uit de zeventiende eeuw, maakte een speciale studie van de ster van Bethlehem. Zijn konklusies zijn klassiek geworden. Het beroemde Hayden planetarium in New York organiseert ieder jaar rond Kerstmis een voordracht over de ster van Bethlehem gebaseerd op Keplers ontdekkingen.

In 1603 bestudeerde Kepler te Praag een van de zeldzaamste samenstanden van Jupiter en Saturnus (deze traagste bewegingen van de planeten valt slechts alle twintig jaar samen) toen hij in de buurt van de beide planeten een uitzonderlijk schitterende ster in het oog kreeg. Het was een zogezegde 'nova', een nieuwe ster die door een ongekende reden plots begint te glanzen en dan stilaan uitdooft. Keplers 'nova' bleef nagenoeg een jaar aan de hemel staan vooraleer te verdwijnen.

Hij ging na of er soms een samenstand van Jupiter en Saturnus kon hebben plaatsgehad ten tijde van Kristus' geboorte en hij ontdekte dat dit in het jaar 7 vóór Kristus inderdaad het geval was geweest. Hij besloot hieruit dat de ster van Bethlehem een nova kon geweest zijn die twee jaar lang dag en nacht aan de hemel schitterde.

De samenstand van Jupiter en Saturnus bewerkte dus de 'mirakuleuze ster van Bethlehem'. Maar die onbekende ster die plots aan de hemel verscheen was niet van het gewone slag der nova's. Ze verplaatste zich op een ongewone wijze in de onderste lagen van de atmosfeer. Kepler was niet de enige die geloofde dat er geen natuurlijke verklaring bestond voor de ster die de Wijzen zagen. In de vijfde eeuw zei St. Jan Chrysostomus : "God riep de Wijzen door middel van hun gewone bezigheden (ze waren sterrenkundigen) en toonde hen een grote en uitzonderlijke ster die hen verbaasde door haar omvang en glans en door de manier waarop zij zich door het heelal bewoog."

Volgens de overlevering werden de Wijzen later door de H.Thomas gedoopt. De katedraal van Keulen beroemt er zich op dat hun stoffelijk overschot binnen haar muren rust. Deze relikwieën zouden in Perzië ontdekt zijn en door de H.Helena naar Konstantinopel meegenomen. Zij werden dan in de vijfde eeuw naar Milaan overgebracht en in 1163 naar Keulen.

Wat geeft het eigenlijk dat de sterrenkundigen er totnogtoe niet in geslaagd zijn met hun astrolabia en sextanten de positie van de ster van Bethlehem te bepalen. En ook het aantal Wijzen en de omstandigheden van hun reis hebben ten slotte geen belang. Waar het op aankomt is de bezie-

ling die uitgaat van het beeld dat de mensheid zich door de eeuwen heen van hen heeft gevormd. Ieder jaar knielt de wereld blij en ontroerd naast de Driekoningen bij de kribbe, getroffen door de grootheid en de eenvoud van hun koninklijk en kinderlijk geloof.

(Uit Katolieke Digest - december 1959)

Kerstlied in Moderne Stijl.... Ja, in zeer Moderne Stijl !

Pater Mesdach

1. Daar waren in het stalletje,naast engelkens in't wit,
ook enk'le nieuwe herderkens in zeer moderne snit:
een fair-hostess offreerde een atomium-maket:
St.Jozef heeft het lachend naast het kribbeke gezet.

Ref.: Kindeke douw, Kindeke klein,
laat het in de wereld toch vrede zijn!

2. Toen speelde Louis Armstrong een blue op zijn trompet
met prima begeleiding van het Golden-gate-kwartet.
Hij wuifde met zijn zakdoek naar de baby in de krib
en gaf niet om de pijn in zijn gekloven bovenlip.

3. Toen klonk een mooie melodie, getokkeld op een snaar,
en iedereen herkende père Duval, met zijn guitaar.
De baby in de krib bewoog zijn handjes op de maat,
Hij kende't liedje van de 45 toeren-plaat.

4. Toen knalden harde schoten en getrappel van een paard,
St.Jozef plukte zenuwachtig in zijn ruige baard.
De s heriff Gary Cooper trad naar binnen, en hij zei:
"Excuus voor dat rumoer, want Texas Bill zat achter mij."

5. Toen kwam een verre reiziger van achter het gordijn
en bood het kerstekindeke een spoednik in het klein.
Hij draaide aan een veertje, en de baby in de krib,
Hij kraaide van de pret: bib-bib, bib-bib, bib-bib, bib-bib.

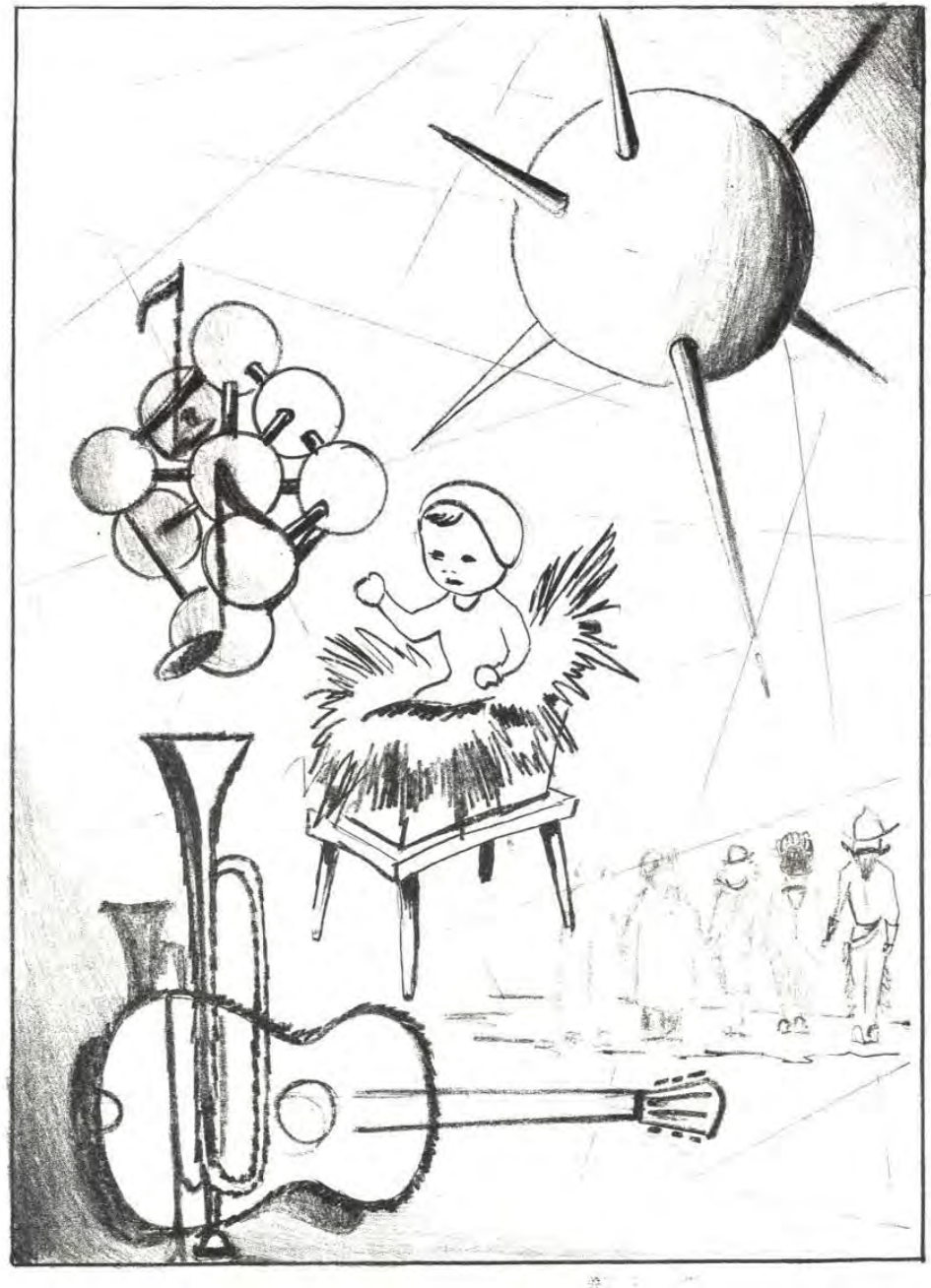

Jef kwam binnen bij de coiffeur en zette zich in de zetel.
"Zoals gewoonte jef?" vraagt de coiffeur.
"Neen, à la Loemoemba!" antwoordt Jef.
"Ken ik niet, Jef!....Een nieuwe mode? .... Hoe is dat? "
" De witten er uit, en de zwartenlaten staan." zegt Jef.

"Hoelang zijt U al in dienst?" vraagt de directeur.
"Bijna 38 jaar!" antwoordt de klerk.
"En hoe oud bent U?"
"35 jaar, direkteur!"
"Hoe kunt U dan 38 jaar in dienst zijn?"
"Ik heb de overuren bijgerekend, direkteur!"

De zuster had getracht haar kleintjes bij te brengen dat God overal tegenwoordig was, maar op sommige plaatsen dan heel bizonder, zoals b.v. in het tabernakel; en de zuster wou nagaan hoe diep haar les was ingegaan.

"Mieke, zegt u me eens, waar is God?"
"In de badkamer, zuster," antwoordde Mieke onmiddellijk.
"Ook in de badkamer, Mieke" zei de zuster, "maar waarom noemt u juist die plaats, Mieke"?
"Wel, zuster. Deze morgen ging moeder in de badkamer. Een half uur nadien wou vader binnengaan, maar tokte eerst aan de deur. Toen hoorde ik vader zeggen: Grote God, zijt ge nog daar!"

"Brand, brand!" riep een vertwijfelde stem door de telefoon.
"Waar dan?" vroeg de pompier van dienst.
"In mijn huis!"
"Ik bedoel: waaaaar is die brand?"
"In mijn keuken!"
"Maar mevrouwtje, hoe moeten we nu bij u komen?"
"Met de brandweerwagen natuurlijk ; wat anders!"

Een boerin stuurde volgend brief naar het Ministerie van Landbouw:
"Kunt U mij een brochure bezorgen met de gebruikswijze van de diverse giftstoffen die in de landbouw worden aangewend. Mijn man is zopas gestorven en ik beschik over een massa giftstoffen."

"U verliest uw haar, mijnheer", zei de kapper tot de klant.
"Zou U ons laatste nieuwste haargroeimiddel niet eens proberen?"
"Waarom probeert U het zelf niet, U bent kaler dan ik", antwoordde de man.

"Dat weet ik, mijnheer", zei de kapper bedaard."Maar het lot besliste dat mijn broer die U ginder ziet met dat mooie zwarte haar, "NA" de behandeling zou voorstellen. Ik ben "VOOR".

Een boer en een schoolmeester kwamen mekaar tegen op het kerkplein. De boer kon de schoolmeester niet uitstaan en hij deed geen moeite om het te verbergen. " U houdt de kinderen voor wat er in de bijbel staat", zei hij "maar ik vraag mij af of u dit zelf wel in praktijk brengt."
"Hoezo", vroeg de schoolmeester.
"Wel", zei de boer, "we zullen de proef op de som nemen" en hij gef de schoolmeester een klinkende oorveeg,"Wanneer iemand u op de rechterwang slaat, bied hem dan ook uw linkerwang".
Maar de schoolmeester was ook niet gek en hij gaf de boer een daverende klap terug." Er staat eveneens in de biijbel", zei hij:" Met de maat waarmee gij meet, zult gij zelf gemeten worden".

Janneke brengt aan moeder en het pasgeboren broertje een bezoek. 't St.Niklaasdag.
"Wel"zegt moeder," vindt ge't niet goed dat St.Niklaas voor u een broertje bracht?"
" Jawel moeke",antwoord Janneke " maar als het voor u hetzelfde is, geeft het hem dan terug en vraagt u in de plaats een elektrische trein."

Een mendisch onderzoeker had het levenselixir ontdekt. Hij ging ermee naar't park en gaf het standbeeld van een beroemd generaal een injektie. Tot verbazing van alle omstaanders kwam de generaal van zijn paard, geeuwde eens en rekte zich uit.
"Generaal" vroeg de dokter " wat is het eerste dat u gaat doen nu u weer tot leven bent gekomen?"
"Geef me mijn geweer", brulde de oude vechtjas, " het eerste wat ik ga doen is: alle duiven doodschieten!"

Op een rechtszitting verzocht de beroemde rechter Harlay: "Als de heren die praten niet meer lawaai maken dan de heren die slapen zal dat een genoegen zijn voor de heren die luisteren.

Op een autosnelweg in de buurt van Wilmington stond te lezen: "Overschrijdt de maximumsnelheid niet. De tijd die U aldus uitspaart, moet U wellicht in onze gevangenis doorbrengen."

"Jantje, waar vindt men olifanten" vroeg de meester.
"Olifanten zijn zo groot, meester, dat men ze onmogelijk kan verliezen".

Hij droeg zijn tegenslagen als een man: hij gaf er zijn vrouw de schuld van.

DE BALLADE VAN DE NAR

Wilfried van Berkenrode.

Hij was het aas der spotternij van groot en klein
en't scheen of al die woorden deden hem geen pijn, -

maar elke scherpe klank sloeg stil 'n rode wond,
want niemand van de spotters giste of verstond.

De zotskap danste dwaas of deinde op en neer,
ontlokte luide lach en leute telkens weer.

Zijn schalksheid, schitter-schijnend als 'n zilvermeeuw,
zij strandde op 'n stil-verbeten harteschreeuw.

En als de nacht hem in zijn mantel zacht begroef,
omarmde hij de eenzaamheid, oneindig droef.

Maar toen de nacht weerom zijn moede ogen sloot
en aan de kim de dag opnieuw te vlammen schoot,

dan wist de nar dat de verdwazing herbegon,
zoals de spin, die 't slukgeslagen web herspon.

Hij gekte weer, tot groot jolijt van iedereen,
maar knagend delfde 't schertsen in zijn hart geween,

want met zijn stomme smarten bleef hij steeds alleen
en dag na dag verkilde heel zijn hart tot steen.

Zijn lach verwrong zich moeizaam tot een schuw grimas,
en grauw vervaalde zijn gewurgd gemoed tot as,

zodat na lange duur bij 's winters dageraad
de lach van vroeger tijd verstierf op zijn gelaat.

De spot van groot en klein verijsde op ieders mond,
en in de nar, wat geen verstond, daar gloeide een diepe wond.

DE INTELLEKTUEEL EN DE SPORT

Een student van de Leuvense Universiteit schreef aan Vlaamse en Nederlandse letterkundigen of ze hem een antwoord zouden geven op de vraag:Wat denkt U over sport? De bedoeling van dit werk is er een tesis te laten uit groeien, waarvan ik niet nu reeds de besluiten kan geven! Als antwoord van een vergrijsd en zeer gekend Vlaams letterkundige kwam de volgende zin binnen: " Ik beschouw de sport als de afgod met de lemen voeten". En zijn vele intellektuelen niet dezelfde mening toegedaan? Zij zien de sportverdwazing van de massa; zij stellen de koorts vast van de sportziekte die men championistis noemt; ze halen de schouders op voor de gezwollen en overdreven sportverslagen; ze merken op hoe een korte lichamelijke prestatie soms met miljoenen frank wordt beloond, terwijl het werk van zovele geleerden onvruchtbaar blijft bij gebrek aan fondsen; ze weten hoe de supporters worden meegesleept door hun afgoderij voor de vedetten...en hun besluit is dan ook dat de sport een ziekelijk verschijnsel is van onze dekadente en materialistische tijd.

Nochtans heeft Zijne Heiligheid Paus Pius XII in zovele spreekbeurten, toespraken en geschriften de echte waarde van de gezonde sportbeoefening onderstreept (we hebben reeds zo dikwijls op Hem beroep gedaan in sportkronieken) dan men niet kan twijfelen dat de sport en de lichamelijke opvoeding een groot nut heeft, ja zelfs noodzakelijk is voor de gezondheid van het lichaam en een bijdrage kan leveren tot de vervolmaking van de gehele mens.

Wie de sportbeoefening van onze tijd wil afschaffen omwille van sommige uitspattingen of bijkomstige omstandigheden gaat te werk als een dorpspastoor die de bossen wil uitroeien, omdat er al eens in gezondigd wordt. En indien men alles wil afschaffen wat misbruiken teweeg brengt dan levert ge maar best uw televisie-toestel in, laat uw auto in de garage roesten, verbrandt alle boeken... in één woord: weiger nog maar verder te leven. Want op elk gebied van het leven worden misbruiken begaan. De intelektuelen die de sport willen doen verdwijnen omdat ze aanleiding geeft tot wantoestanden zijn als werkvrouwen die de ruiten kapot slaan omdat ze vuil zien.

Onze taak is juist in het sportleven te staan om er een gezonde en opvoedende leiding te brengen. Waar zouden we staan, spijts de herderlijke brieven Rerum Novarum en Quadragesimo anno, indien Monseigneur Cardijn er niet in gelukt was de krachtige werking van de Wereld-KAJ in het arbeidsmidden te organiseren? Waar zouden we aan toe zijn indien de verschillende jeugdbewegingen tekort waren geschoten, sinds het begin van deze eeuw, in hun bijdrage om de vrije tijd van onze jongeren in het opvoedingswerk in te schakelen? Op de militaire dienst wordt zoveel aangemerkt, omdat slechte kameraden, verkeerde invloeden en langdurige afwezigheid zovelen van onze jongens op het slechte pad brachten. Spijtig genoeg kan het leger nog niet afgeschaft worden, maar met Milac heeft men zeer vele goede resultaten bereikt.

Nog nooit heeft men iets positief bereikt door afzijdig te blijven of door zeer wijsgerige gesprekken aan de bridgetafel de huidige maatschappelijke verschijnsels af te keuren en dan maar door te kaarten met de blinde. Neen, in het milieu staan, er een aktie ten goede ontketenen, zich inspannen en zich tenvolle inzetten om het goede dat er is tot ontplooiing te brengen en de uitwassen te snoeien: dat is de taak die ons allen wacht, en zo alleen kan men iets bereiken.

Alle grote bonden hebben een bestuur waar zowel van Vlaams als katoliek standpunt onze belangen meestal met de voeten worden getreden. Nochtans worden al die besturen gekozen door de aangesloten clubs. Nochtans bezitten de Vlaamse clubs het leeuwenaandeel der leden, en zijn de meeste sportbeoefenaars katoliek. Maar ook hier heeft de leeuw geslapen in de gezellige warmte der conferentiezalen.

Dat alles was mogelijk omdat onze Vlaamse katolieke intellektuelen zich afzijdig hebben gehouden. De bedrijvigheid der sportclubs is veel te vaak in handen van mensen die het wel vaak goed bedoelen maar die tenslotte niet opgewassen zijn voor hun taak, leider te zijn, opvoeder en drager van verantwoordelijkheid.

Kijk maar eens rond in uw eigen dorp, ge zult het met eigen ogen kunnen vaststellen dat zij, die toch geroepen waren om leiders van hun volk te zijn ook al was het maar in de kleine cel van een afgelegen kempens dorp, zich meestal afzijdig hebben gehouden. Het bestuur, de officiëlen, de jeugd-afgevaardigden, de verzorgers, in één woord de leiding van de ganse club bestaat vooral uit goedwillende, eenvoudige mensen vermengd met anderen, die commerciële, politieke of private belangen nastreven, en deze trachten te bereiken door de sport. Is het dan te verwonderen dat de sportbeoefeningen aanleiding is geweest van zovele misbruiken, van zovele tekorten, van zovele fouten? Langs "Toren" (het maandblad waaruit dit artikel werd overgenomen n.v.d.r.) om weet u toch hoe talrijk de problemen zijn in de sportbeoefening. U is er toch van op de hoogte dat de sport rekening dient te houden met andere belangen, met hogere waarden. Op godsdienstig, familiaal, moreel, opvoedkundig en sociaal plan -om enkel de voornaamste te noemen - brengt de sport problemen mede, en het is te begrijpen dat zovele, toevallige sportleiders daar niet van op de hoogte zijn.

Neen, de sport is géén afgod op lemen voeten, de sport is wel noodzakelijk en is goed. Maar als de sportbeoefening van ons land en omliggende streken soms toch de mening wettigt dat de sport een verkapte vorm van afgoderij is en aanleiding van massale verdwazing, dan is het onze fout, die zich katoliek en intellektueel noemen: omdat we afzijdig zijn gebleven, en aan de improvisatie van anderen hebben overgelaten waar wij onze verantwoordelijkheid niet hebben opgenomen.

Het is nog niet te laat. Maar op dit ogenblik dat in het andere kamp de krachten worden gebundeld, wordt het hoog tijd dat ook wij één front vormen, niet tegen iets, maar voor een gezonde en frisse sportbeoefening, waarin we niet bevreesd moeten zijn dat onze principes worden verkracht en er met ons geen rekening wordt gehouden. Het is hoog tijd dat onze sport-

wereld ook van uw wijs inzicht, van uw gezond verstand en van uw dynamische leiding gaat profiteren.

E.P.Bruno Morel, o.praem.

Technisch hoekje

LEDENINVENTARIS OP 15 DECEMBER 1960

Leerlingen	140
Juniors	25
Volwassenen	38
Veteranen	18
Muzikanten	41
Soldaten	6
Administratieven	9
Samen	277

D A T A

Zondag 22 januari 1961 : persoonlijk bondskampioenschap turners, categorieën juniors en seniors.

Zondag 5 februari 1961 : betwisting van de kampioenstitel bij keurturners en keurturnsters.

N.B. Deze beide kampioenschappen gaan door te Leuven in het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding. Zij die wensen deze kampioenschappen bij te wonen kunnen hun namen opgeven; we zullen naar een middel uitzien om deze belangstellenden naar Leuven te brengen.

Zondag 28 mei 1961 : Gouwkampioenschap leerlingen K.K.A.T. te Rumst.

Zondag 2 juli 1961 : Gouwkampioenschap volwassenen K.K.A.T. te Boechout.

De F.I.C.E.P. (Federation Internationale Catholique d'Education Physique) (Internationale Katolieke Bond voor Lichamelijke Opvoeding) richt haar kampioenschap in te Linz aan de Donau in Oostenrijk, van 12 tot 16 juli 1961: de "Union-Bundeskampfspiele".
Onze federatie zal er aan deelnemen.

MEDISCHE SPORTKEURING

Het N.I.L.O.S. (Nationaal Instituut voor Lichamelijke Opvoeding en Sport)dat op nationaal plan de belangen van alle sportmannen van het ganse land moet ter harte trekken, drong reeds meermalen aan op een jaarlijks onderzoek door een dokter, die bij voorkeur ook licentiaat in de L.O. zou zijn, om de pysische geschikheid van de beoefenaars na de gaan en in't oog te houden.

We denken niet dat we u het nut van deze medische keuring moeten voorhouden; immers ook in het verleden werd zulks, zij het niet alle jaren, regelmatig gedaan.

Om de noodzakelijkheid van dit onderzoek de nodige kracht bij het zetzet heeft het N.I.L.O.S. de toekenning van de staatstoelage afhankelijk gemaakt van het aantal ingevulde medische steekkaarten, wat overeenkomt bijgevolg met het aantal onderzoeken. Ze nemen dus de verenigingen langs een zeer gevoelige kant.

Dit onderzoek nu moet gebeuren in een door N.I.L.O.S. erkend centrum. Wij worden alléén verzocht de namen van onze leden op te geven, per groepen van 15 man. N.I.L.O.S. laat ons weten, per willekeurige lijst, dag en uur van het onderzoek in het centrum. Dit centrum is - voorlopig althans - de gemeentejongensschool van de Eggestraat.

Zodra onze secretaris bericht krijgt van het N.I.L.O.S. verwittigt hij de opgegeven leden die voorkomen op de lijst waarvoor dag en uur van de medische keuring werd vastgesteld.

We hopen dat onze leden, in hun en ons belang, hieraan gevolg zullen geven. Moest iemand in de onmogelijkheid zijn naar het onderzoek te gaan op de vastgestelde dag, moet hij onze secretaris verwittigen: Mr. René Walgraeve, Ter Varentstraat 30 te Mortsel; tel.: 49.55.85.

We ontvingen reeds een eerste oproep voor een onderzoek op donderdag 22 december te 19 uur. Lijst 2 werd aangeduid = leerlingen. We kunnen ons daarom in de nabije toekomst aan een oproep verwachten.

Het onderzoek is verplichtend, maar het is gratis.

UITSLAG VAN HET PERSOONLIJK KAMPIOENSCHAP K.K.A.TURNVERBOND

Onze mannen behaalden volgende uitslagen op het persoonlijk kampioenvan de K.K.Antwerps Turnverbond.

Meersman Luc, beginnelingen	2de plaats	op 20	36.45	punten
Liekens Jean, ,,	9de ,,		35.40	,,
Soeters Jan, Seniors	4de ,,	4	45.90	,,
Van Damme Karel, veteranen	1 ste ,,	1	26.55	,,
Nuyens René, kampioenen	1 ste ,,	2	55.oo	,,

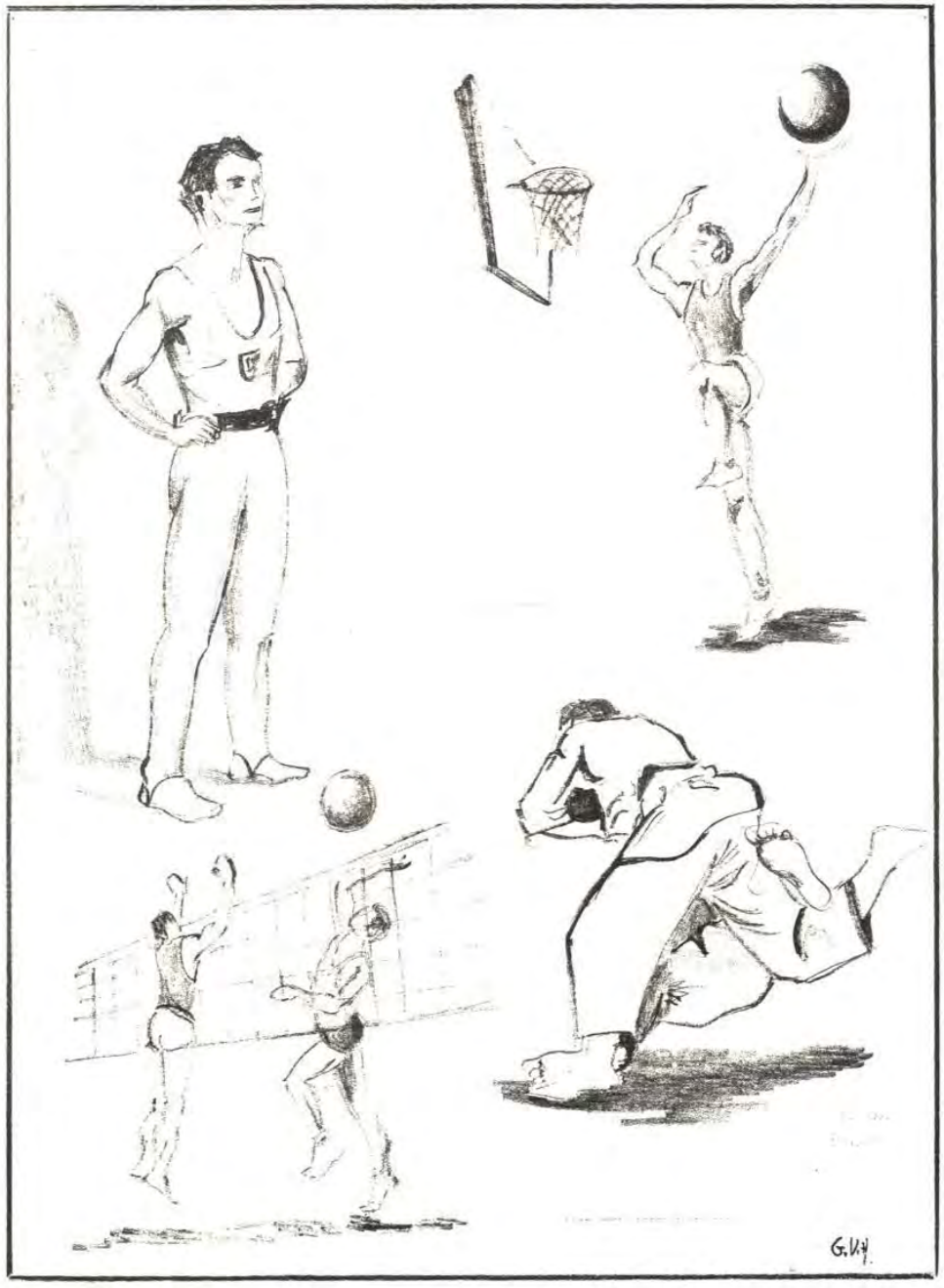

MEDEGEDEELD

Onze federatie zal zich kandidaat stellen om het kampioenschap van het F.I.C.E.P. in 1963 te organiseren.

BESCHOUWINGEN

Het verheugd ons zeer,vanwege de zijde van de federatie -zeer onverwacht en zonder we van mekaar iets wisten - steun te krijgen voor ons plan om ook onze aandacht te schenken aan de eventuele aanhechting bij onze vereniging van andere sporttakken.
Volgende lijnen zijn van de Bondsproost, kannunik De Witte, en verschenen in "Hermes", bulletin van de K.B.K.T.S.F.

Wanneer onze Bondsproost voor enkele maanden terugkeerde van een vergadering der Proosten van de federaties van de verschillende landen aangesloten bij de FICEP, dan wees hij op de noodzakelijkheid, onze bond nog uit te breiden en wel met enkele sporttakken en hij voegde er bij dat het er ging om de prestige van onze federatie dat buiten de bestaande muren moet uitgroeien om een nieuwe en verdere voorsprong te nemen.

Het is een feit dat al de federaties die deel uitmaken van de FICEP, meerdere sporten uitoefenen, dat is de evolutie en zover moeten wij gewis komen. En het was onze bedoeling ons daarvan bewust te maken om de bekrachting van dergelijke bewerkstelling te verwezenlijken.

Wij hebben hier in onze handen het programmaboek van de Union-Bundeskampfspiele 1961, dat trouwens gepaard gaat met de kampioenschappen FICEP: voetbal, handbal, zwemmen en tafeltennis en waarin wij 20 verschillende sporten terugvinden, wat getuigt van werkzaamheid, alzijdigheid en macht. Zover hoeven wij het niet te brengen, maar wij zouden toch iets moeten doen om van onze kant ook aan een meer alzijdig karakter te betrachten.

Het is ongetwijfeld zeker dat onder onze sportmensen flinke krachten schuilen in andere takken dan het turnen - en dat niet alleen, buiten uit zouden wij wellicht onze federatie krachtig kunnen versterken ten einde onze macht en onze prestige te verhogen.

Wij moeten dus in 1961 de atletiekdag verwezenlijken dewelke reeds werd gepland voor 1960 - wij zullen dit doen, welke ook de inschrijving moge wezen. Zouden wij ook geen peiling nemen betreffende de sterkte van onze leden op gebied van zwemmen?

Laten wij dit problema goed begrijpen en doordrongen zijn van de noodzakelijkheid om de aangewezen weg op te gaan - onze positie zou er alleen kunnen bij versterken en dat zullen ongetwijfeld al onze aangeslotenen wensen.

GEBED VAN GODS BEDELAAR

Heer, gij hebt gezeid: Vraag - en ge zult verkrijgen.
Voor U is dat waar.
Maar de mensen zeggen:
Mijnheer is niet thuis -
Mevrouw is belet -
De tijden zijn slecht.

Zoudt gij niet zeggen, Heer: Ik had honger en gij gaaft mij niet te eten?
Zij hebben goed gegeten -
Zij hebben flink gefeest -
maar in India sterven tien miljoen mensen per jaar
rechtstreeks of onrechtstreeks van honger;
van al de Aziatische kinderen samen sterft een vierde
binnen het jaar;
ondervoeding, ziekte en ellende.

Gij hebt ons voorgezegd, Heer: Laat de kleinen tot mij komen.
Ik heb geen geld om een broesseschooltje te bouwen
maar ik lees in een Duitse krant:
ongeveer de helft der negenhonderd miljoen kinderen op de wereld
krijgt geen onderwijs,
terwijl een miljoen papegaaien in Amerika
praakles krijgen via de televisie,
zoals het hoort, met een kursus voor beginnelingen
en een kursus voor meer gevorderden.

Ik wil niet bitter wezen.
Maar ik heb mij toch bedacht,
toen ik bij een afgescheiden broeder las:
voor de missionarissen heb ik diepe eerbied,
niet alleen omdat ze letterlijk alles geven voor het goede doel,
waarheen jullie beweren de weg te weten -
het geven van zin aan het bestaan
zelfs aan de armste der armen -
maar ook omdat jullie verdragen in de grootste armoede te zwoegen.
Omdat jullie dankbaar zijn voor postzegels, zilverpapier en oude kranten -
voor afval.

Bittere ironie.
Gij,Heer,hebt gezeid:Zo iemand dorst heeft,mag hij tot mij komen en drinken,
die in mij gelooft.
Hebben de mensen dorst naar gerechtigheid?
Dorst hebben ze wel:
dertig miljard frank per jaar in België aan drank besteed.
De brouwerij BRALIMA in Kongo maakt per jaar honderd drieëndertig miljoen
frank winst.

Ze geeft de zwarte te drinken.
Lest ze zijn dorst naar rechtvaardigheid?

Uw woorden, Heer, klinken goed: Een nieuw gebod geeft ik u, bemint elkander.
Sint Paulus leert mij ook: Er is geen jood meer of geen heiden, geen slaaf
of geen vrije, geen man of geen vrouw - allen zijt ge één in Jezus Kristus.
Maar er zijn mensen die niet dezelfde huidskleur hebben als wij.
Ze hebben niet dezelfde zeden, dezelfde gewoonten.
Ze komen van zo ver.
Men heeft ze gebruikt voor werk,
waarvoor iedereen zou bedanken.
Men heeft hen uitgebuit,
veracht,
vernederd,
en als zij hun ontevredenheid uitten in opstand
dragen zij alleen de schuld.
Zijn wij dan niet allen gedoopt in hetzelfde bloed -
Uw Goddelijk Bloed?

Heer, laat de mensen luisteren naar uw wijsheid.

" Van zeker rijk man had het akkerland goed gedragen. En hij overlegde bij
" zichzelf en zeide: wat gedaan? Ik heb geen plaats om veldvruchten te ber-
" gen. En hij zeide: dit zal ik doen; ik zal mijn schuren afbreken en er
" grotere bouwen en daarin al mijn graan en goederen bergen. En tot mijn
" ziel zal ik zeggen: ziel, gij hebt vele goederen in voorraad, voor vele
" jaren. Rust, eet en drink, maak goede sier. Doch God zeide tot hem: Dwaas!
" vannacht zal ik uw ziel van u terugeisen. En wat gij hebt gereedgelegd,
" voor wie zal het zijn?

En leer mij, Heer, al bedelend ook te geven, zoals Tagore zingt:

" Ik bedelde van deur tot deur langs de dorpsweg, toen uw gouden wagen als
" een prachtige droom in de verte verscheen en ik verwonderd dacht, wie wel
" die Koning der Koningen zijn kon.
" Hoog steeg mij verwachting, ik dacht dat mijn kwade dagen nu ten einde
" waren en ik keek uit naar de gaven, die ongevraagd zouden gegeven worden
" en naar de rijkdommen, overal rondgestrooid in het stof.
" Uw wagen hield bij mij stil. Uw blik trof mij en gij daalde met een glim-
" lach neder. Nu was eindelijk het geluk in mij gekomen.
" Toen hebt gij uw hand naar mij uitgestrekt en gezeid: Wat hebt gij mij te
" geven? Ach dat was wel een koninklijke scherts, uw handpalm bedelend open
" te houden voor een bedelaar!
" Bedremmeld en besluiteloos stond ik, toen nam ik langzaam uit mijn bedel-
" zak een klein, klein korreltje graan en gaf het u.
" Hoe groot was mijn verbazing, toen ik op het einde van de dag mijn bedel-
" zak leegschudde op de vloer en een klein, klein korreltje goud vond tus-
" sen de armzalige hoop! Bitter weende ik toen en wenste, dat ik het hart
" had gehad, u alles te geven.

Fred Hauman.

K O N I N G Z O N D E R T I T E L

LOUIS ARMSTRONG meester van de jazz

door Frans Cudejans

Louis Daniel Armstrong, de multimiljonair uit New Orleans, afstammeling van negerslaven en zoon van een ouderpaar dat zich aan elkaar, noch aan hun kind gelegen liet, geldt als de grootste jazzmusicus van de eeuw. Een eeuw die ten volle beheerst werd door hem, want reeds in de eerste wereldoorlog speelde dit wonderkind kornet, het instrument dat hij rond 1927 verwisselde voor een trompet.

Deze ontwikkeling,van kornet tot trompet, geeft al iets weer van de groei die Armstrong beleefde, de groei van erkenning. De kornet is eigenlijk een soort posthoorn met ventielen, weinig edel van toon en vrij gemakkelijk te bedienen. De trompet bezit een beschaafde klank, soms ten koste van oorspronkelijkheid. Maar in de eerste tientallen jaren was voor de arme jongen uit New Orleans, de bakermat van de jazz, geen trompet voorbehouden. Hij was al blij met het gedeukte instrument dat hij van een gulle vriend kreeg. Een vriend, aan wie hij zeer veel erkentelijkheid verschuldigd is: Joe Oliver, bijgenaamd King, in zekere zin de voorganger van Louis Armstrong.

De jazz is kwistig met het uitdelen van titels. Ze kent een hertog: Duke Ellington, een graaf: Count Basie en zelfs enkele koningen: King Oliver en King Cole. Maar de meest vermaarde van haar dienaren heeft zij nooit geadeld. Armstrong is Louis gebleven, zonder dat een mens het in zijn hoofd heeft gekregen het oppermeesterschap van de begaafde trompettist in twijfel te trekken. Waar Armstrong kwam, zegevierde hij, nu al meer dan veertig jaar achtereen. De enige bijnaam die hij kreeg was Satchmo, naar "Satchelmouth Baby", een zijner eerste grammofoon-opnamen.

FABELACHTIGE TECHNIEK.

De faam van Louis Armstrong, tans reeds 58 jaar, stijgt nog steeds. Waren het vroeger zijn plaatsgenoten, later de Amerikaanse negers, vervolgens de wereldjeugd, die hem wilde horen, thans is zijn publiek uitgebreid tot een brede massa muziekliefhebbers. Musici van symfonie-orkesten kopen zijn platen en luisteren er keer op keer naar om te trachten iets van zijn fabelachtige techniek meester te worden; grote dirigenten bezoeken zijn concerten; zangers van faam erkennen de man met de rauwe stem als een zeldzaamheid. "Ieder jazz-musicus, pianist zowel als gitarist, aanhanger van swing zowel als van boogie-woogie, wil improviseren, een eigen vorm kreëren. Zodra hij 32 maten heeft volgemaakt, komt hij tot de

ontdekking, dat Louis het al eens eerder heeft gedaan". Deze uitspraak is van de beroemde drummer Gene Krupa.

In 1959 maakte Satchmo voor de vierde keer sinds de oorlog een tournee door Europa: ook in 1949, 1952 en 1956 trad hij in het avondland op. De voorverkoop voor de uitvoeringen van elke avond begon vele maanden te voren. En zo gaat het overal. Op Hawaii, in Latijns-Amerika en in Ghana, waar zijn koncert werd bijgewoond door het rekord aantal van honderdduizend opgetogen inwoners, onder wie minister-president Nkrumah. Overal waar Armstrong speelt, zijn de zalen vol. Zijn roem is hem voorafgegaan.

Waaraan heeft hij zijn roem te danken? Niet aan de tien films, waarin hij een rol vertolkt en evenmin aan de radio, die zijn beste opnamen in de rekken laat omdat ze te véél vitaminen voor arbeid bevatten. Neen, Louis Armstrong dankt zijn glorie voor het overgrote deel aan de grammofoonplaten. Van geen mens ter wereld werden zoveel opnamen gegrift als van hem. Het astronomisch getal lijkt des te groter omdat zovele oudere uitgaven thans even lustig de winkel verlaten als twintig, dertig jaar geleden. De Hot Fives en Hot Sevens van rond 1925 zijn geliefkoosde objekten voor verzamelaars, evenals de Chicago Classics, waarin men Louis te horen krijgt met orkesten die hem in zijn begintijd als kornettist begeleidden, met inbegrip van het Verdome Theatre Orchestra, een soort strijkje met een repertoire van Ständchen tot Blues.

Zo trotseren zijn platen uit elk tijdperk de grillen van het publiek. Er is zelfs een muzikale biografie van drie langspeelplaten uitgebracht, een koncert van enkele uren en elders werd de geluidsband van de film over Armstrongs leven, "Satchmo the Great" overgenomen, onder meer met de beroemde Saint Louis Blues waarbij het New Yorks Philharmonisch Orkest (88 man) voor de begeleiding zorgt.

Met zo'n belangstelling moet een mens wel schatrijk worden. Temeer als hij zuinig leeft en hij - voor opnamen zowel als voor optreden - kan vragen wat hij wil. De keerzijde is dat Armstrong aan zichzelf en aan zijn publiek verplicht is sober te leven. Hij is een matig roker, drinkt weinig en slaapt weliswaar ongeregeld, maar zoveel hij kan. Maar...ieder koncert, iedere plaat wordt een voltreffer. De liefhebbers kunnen dit unieke verschijnsel niet loslaten. Zij willen alles van hem weten en het verhaal van zijn leven is in alle moderne talen beschreven. Ook in het Nederlands bestaat er een vertaling van zijn eigen "Mijn jeugd in New Orleans", de openhartige terugblik van een rijkgeworden man, die zich in alle oprechtheid afvraagt waaraan hij zijn fortuin te danken heeft.

Want zijn jonge jaren beleefde Louis als wilde belhamel in de meest barre wijken van New Orleans. In straten die spotten met alle opvattingen van beschaving, tenmidden van dieren en messtekers, mislukkelingen en gokkers. Al de ellende van het leven was in deze buurten gekoncentreerd. Louis' vader was arbeider met uithuizige liefhebberijen. Zijn grootmoeder -aan wie hij zijn opvoeding voornaamlijk dankt- was wasvrouw. Hij doorliep 5 klassen van de lagere school, hetgeen op een bepaalde graad van ontwikkeling wees en was afwisselend krantenjongen, straatzanger, kolensjouwer, vatenwasser, losser van bananenboten, voddeman, melkbezorger,

sloper en bierventer. Op blote voeten werd hij groot, met bonen met rijst, carters leverpillen en armoede. Als hij toch met genoegen aan zijn jeugd terugdenkt, is dat aan de muziek te danken.

SCHOT IN DE NACHT.

Op oudejaarsavond van 1912 of 1913 liep kleine Satchmo als lid van een kwartet straatzangers door New Orleans. De klok sloeg twaalf, Louis haalde een negen millimeter **revolver**- gevonden bij moeder thuis - uit zijn zak en loste enkele salvo's door Rampert street. Een uur later zat hij in de cel, kort daarna in het gesticht voor verwaarloosde kinderen. In dat gesticht heerste een ijzeren hand. Maar de straatjongen Armstrong werd mens. Hij prijst nog de dag waarop hij in het tehuis belandde, ondanks alle harde woorden en klappen. Hier ontdekte een leeraar zijn muzikaliteit. Als invaller in het "huisorkest" kreeg kij eerst een tamboerijn, later een althoorn, tenslotte een kornet. Het ging allemaal vanzelf: in een oogwenk was Louis leider van het orkest.

Van toen af heeft de ster van Armstrong geschitterd. Hij speelde in de optochten, op tuinfeesten van blanken en bij begrafenissen van negers, voer met een originele "showboot" de Missisipi af, trad op als begeleider bij de stomme film, en ontdekte dat de kring belangstellenden steeds groter werd. In augustus 1922 haalde Joe Oliver hem naar Chicago als tweede kornettist. Weldra stond de leider zelf op het tweede plan en toen Armstrong in 1924 de Creole Jazz Band verliet, bleken de lauweren van "King" Oliver grootendeels verwelkt. Tegelijkertijd begonnen de platen-maatschappijen zich voor hem te interresseren; in acht maanden maakte hij 37 opnamen voor vier merken die hem alle "exklusief" dachten te hebben. Verandering van naam hielp niet veel, want men ontdekte weldra zijn aparte toon.

Louis Armstrong behoort tot de best-betaalde artisten van zijn land. In zijn hart bleef hij echter de eenvoudige negerjongen, die spreekt van "mijn volkje" en opkomt voor de rechten van zijn ras.

De kleine, gezette Armstrong is reeds een legende. Hij speelde voor vorsten en prinsen en werd in de dertiger jaren door Pius XI in een speciale audientie ontvangen. "I hope Gabriël likes my music", zong hij toen uit de grond van zijn hart. Hij heeft zijn trompet en zijn stem geleend voor liedjes zonder de minste artistieke verdienste, liet zich fotograferen met hoelaslingers en bakkersmuts, verloochende soms Louis-de-kunstenaar en speelde Satchmo-de-nar. Maar zijn stijl blijft ongeëvenaard.

De muziek maakte zijn leven. Hij zelf zegt er van: "Als ik speel is de gehele wereld, van het ene eind tot het andere, voor mij één gelukkige familie"

- - - -

22 juli : Wandelconcert Trompettersfanfare: Oude-God Kermis.

28 augustus : Kringuitstap.

18 september : Deelname H.Sacramentsprocessie: H.Kruis.

24 september : Kringavond.

2 oktober : Deelname Trompettersfanfare bij ontvangst door het Magistraat van de jubilerende Oude-God-Wielerclub.

9 oktober : Deelname Trompettersfanfare: St.Christoffeldag: H.Kruis.

5 november : Verjaringsturnfeest.

11 november : Herdenking stichting van de vereniging.
Deelname aan de Vaderlandse plechtigheden: Wapenstilstand.

12 november : Verjarings souper.

5 november : Medewerking trommelaars: Vlaggewijding Burgerlijke Bescherming.

5 november: Verjaringsturnfeest.

Talrijker dan verwacht waren de aanwezigen die het zeer slechte weder hadden getrotseerd om dit traditioneel turnfeest bij te wonen. De E.H. Proosten van onze beide turnkringen waren zoals gewoonte present en vanwege het magistraat had Schepen Weckx met zijn dame op het verhoog plaats genomen, naast Mevrouw Seghers, voorzitster van de Kat.Meisjesturnkring en menig genoodigde, met onze geachte Erevoorzitter en dame aan het hoofd.

Nadat de Trompettersfanfare met het gewenste brio de feestavond had ingezet volgden de turnnummers stijlvol, enthousiast en zonder onderbreking mekaar op, en oogstten bijval bij het publiek.

Uitbundig handgeklap bewees dat de spelnummers in de smaak van het publiek vielen, en gaf meteen een richting aan waarvan we in de toekomst, - zij het met koelen hoofde - gebruik moeten maken om het klassiek programma wat op te vrolijken.

Het bewees meteen dat we geen enkele vereniging nodig hebben om een fris en jeugdig programma op te bouwen. De deur staat open naar vindingrijkheid en initiatief: bewijs van leven, vooruitziendheid en bekwaamheid.

Gelukwensen en dank aan de leiding, en aan allen die hun medewerking hebben verleend tot wellukken van dit verjaringsturnfeest.

11 november: Verjaring van de stichting van de vereniging en Nat.Feestdag.

Te 8 uur werd door onze E.H.Proost een H.Mis gecelebreerd tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden. Overtalrijk waren de leden die tot ditzelfde inzicht ter H.Tafel naderden.

Daarna werd gezamenlijk het ontbijt genomen in de turnzaal, waarna de

statutaire vergadering plaats had. Daar geen nieuwe kandidaten zich hedden aangeboden voor de herkiesbare bestuursfunkties werden de Heren De Smet, Janssens en Van Herwegen in hun ambt bevestigd.

De voorzitter weidde dan in het kort uit over enkele toekomstplannen die ter goedkeuring van de leden werden onderworpen. Alle stemmen van de leden bevestigden de goedkeuring. We danken voor dit vertrouwen en saamhorigheid.

Kwart over tien stapten we op naar Mortsel-dorp om deel te nemen aan de Gemeentelijke plechtigheden bij gelegenheid van de herdenking van de wapenstilstand. De optocht ging eerst naar het Oorlogsgedenkteken, en daarna naar het Gedenkteken op het kerkhof te Oude-God, waar de plechtigheden verliepen naar klassiek patroon.

Een godvruchtig bezoek aan de graven van E.H.Verhoeven, Mr.Kuypers en Mr. Alf.Leeman, besloot deze goedgevulde voormiddag.

12 november: Verjarings-souper.

205 personen zaten aan in de feestelijkversierde turnzaal.

Dit souper werd voorgezeten door de zeer geachte Heer Burgemeester die met zijn echtgenote gezeten was tussen onze Z.E.Heer Gouwproost en onze gevierde Erevoorzitter met zijn echtgenote. Aan de eretafel hadden nog plaats genomen E.HH. Smit en Roosen, proosten, de heren schepenen Weckx, Jespers en Van Machelenbergh met hunne echtgenoten, Mevrouw Seghers, voorzitster van de Kat.Meisjesturnkring, en haar echtgenoot, Mevrouw Tondeleir, secretaresse van de Meisjesturnkring en Mej.Schilders, leidster; Mr. gemeenteraadslid Amsoms en echtegnote, de bureelleden en hun echtgenoten en onze turnleiders waarvan de echtgenote van de veteranenleider mede aan tafel zat en de andere leiders-echtgenoten mede de tafelbediening waarnamen.

Het menu dat, wegens de intieme viering van ons 40 jarig bestaan, wat meer uitgebreid was dan voorheen, was smakelijk bereid en keurig opgediend door leden van de meisjesturnkring, enkele verloofden van onze leden en hogervermelde dames van de leiders. Waarvoor onze hartelijke dank. Iedereen liet het zich terdege smaken wat de beste dank is aan onze kokkin die bewees de culinaire wetenschap meester te zijn.

Een tafelrede werd uitgesproken door de voorzitter, de Heer Burgemeester en onze Z.E.Heer Gouwproost. Tevens mochten met veel interesse luisteren naar onze journalist Romand Frans van de Gazet van Antwerpen en De Week, die een bondig verslag over de werking, het wel en het wee van de vereniging tijdens de 40 jaren van haar bestaan. Dit lange epistel - want een 40 jarige bondigheid is toch een hele boterham - werscheen in De Week en waarschijnlijk heeft iedereen het met genoegen gelezen.

22 uur was reeds gepasseerd als " The White Stars ", die ons reeds heel de avond muzikaal hadden beziggehouden, ons ten dans uitnodigden. De danslustigen konden hun hartje ophalen.

HET HOEKJE VAN DE JUNIORS

Mijn flinke mannen,

Voor een viertal maanden waren de meesten van u nog pupil en wanneer ge mocht vernemen dat de tijd ook voor u gekomen was om over te stappen naar de juniors waart ge fier, en terecht, en hebt ge u de vraag gesteld: hoe zal het bij de juniors zijn, zou ik bekwaam zijn om nu meer intens aan toestelwerk te doen, en wat voor een figuur zal ik slaan als ik naast de volwassenen en de kampioenen in de rang zal staan.

Ge voelde u een hele piet....die toch ondervond hoe klein zijn hartje was; ge waart kontent dat ge al zover waart uitgegroeid dat ge nu de eerste stap mocht zetten bij de volwassenen en toch....waart ge bang voor de vele moeilijkheden....welke zouden ze zijn....?

Zo hebben we al gezien dat jongens die zich het air gaven turnerskapaciteiten in pacht te hebben, na een paar herhalingen weg bleven...schrik! Zouden we die mannen niet beter een rok aangeven en lintjes in hun haar en ze voor een paar jaar terug naar de nonnekensschool sturen?

Juist in de turnzaal leert ge schrik overwinnen, leert ge mekaar te steunen - met een handje en een kwinkslag - om veel gemakkelijker over die schrik heen te komen; juist in de turnzaal leert ge dat de moeilijkheden er zijn om te worden overwonnen en niet om er van gaan te lopen, en leert ge ook, met taaie wilskracht en koene volharding, moeilijkheden overwinnen.

Al wordt ge de grootste en meest bekwame kampioen zullen er nog altijd moeilijkheden zijn, want dan gaat ge zoeken naar bewegingen en grepen die nog niet in uw oefeningen voorkomen, om ook die onder de knie te krijgen en als een nog grotere kampioen voor de pinnen te komen.

Maar is dat geen sublieme voorbereiding op de vele moeilijkheden die ge zult tegenkomen in uw gewoon dagelijks leven? Is het niet prachtig nu, al spelende, in kameraadschappelijke sfeer, te leren vechten tegen de moeilijkheden en ze onder de meevoelende en goedkeurende blikken van uw kameraden baas te worden; dan later als een onbeholpen snul voor de eerste moeilijkheid te staan zuchten alsof ge voor een onoverkomelijke muur stondt? Gij tenminste zult geleerd hebben nimmer te zwichten, maar te overwinnen!

Daarom zeg ik: zeg "ja" tegen de moeilijkheden!....Want...

- Ze houden u wakker! Moest alles van een leien dakje lopen zouden we zeer gauw in de verleiding vallen van een gezapig nietsdoen. Dat soort mannen worden nietsnutten.

- Ze wekken verborgen krachten op! Nood maakt vindingrijk, zo drukt de volksmond een oeroude ervaring uit. God heeft elke mens de bekwaamheid gegeven zijn leven groot en schoon uit te bouwen. Maar hoe zou de mens die van kind tot man opgroeit, zich van deze bekwaamheden bewust worden, zonder

de moeilijkheden die hem prikkelen. En weerom leert ge in uw turnkring dat de ene moeilijkheid uit de andere volgt, en dat ge door de kleinigheden baas te worden ineens vaststelt dat ge grote moeilijkheid zijt voorbijgegaan en ineens een kundigheid hebt verworven. Zo leert ge geen enkele kleinigheid uit de weg te gaan, maar dat eerst baas te worden, omdat ge anders voor een grote moeilijkheid staat en ge terug moet beginnen bij de kleinigheden die ge meende te mogen verwaarlozen.

- Ze vormen uw persoonlijkheid! Zolang uw gaven, die God u gaf, niet door moeilijkheden worden geprikkeld blijven ze in u sluimeren, ze blijven onbenut en vormen ons niet: uiterlijk worden we man, innerlijk staan we nog in de kinderschoenen. Maar als de moeilijheden komen, dan gaan we grijpen in onze gaven, we gaan er mee werken, we gaan er mee woekeren en na korte tijd staan we zelf te zien wat we konden verwezenlijken.

- Ze houden ons nederig! We leren door de moeilijkheden inzien dat we niet alles kunnen, niet alle gaven hebben. Ze leren ons dat anderen, waarover we meenden baas te zijn, gaven kregen die wij maar poverkens bezitten en ons op volle lengten kloppen op een terrein waar wij nooit zullen uitblinken. Ze leren ons eerbied te hebben voor eenieder omdat we ondervinden dat de goedheid van O.L.Heer voor eenieder een plaats heeft bedacht waar hij zich kan laten gelden, zodat de gaven van eenieder afzonderlijk samen genomen één geheel vormen, één maatschappij. We leren dat we voor mekaar zijn gemaakt, en mekaars hulp nodig hebben. We leren mekaar steunen omdat we ondervonden ook somtijds steun nodig te hebben, al staan we nog zo sterk.

Ik zou in het hoofd van ieder van u willen schrijven, duidelijk, onuitwisbaar en in drukletters: VOLHOUDEN, volhouden en nog eens volhouden! Moedeloosheid zal soms komen, dat komt bij iedereen! Maar laat nooit toe dat de moedeloosheid u de baas wordt. Gaat het soms moeilijk, werp u in de slag, ge zult verschieten hoe gauw het weer beter gaat: de beste verdediging is de aanval! Blijf nooit van een oefenstond weg "omdat ge geen goesting hebt", dat is het begin van het verval: ge zult ondervinden als ge eens tegen uw goesting komt, hoe goed het zal meevallen en hoe blij ge zult zijn niet te zijn weggebleven, want - en onthoudt dit voor om het even wat er in uw leven voorkomt - de grootste troef die de duivel kan uitspelen is, u doen te twijfelen aan uzelf.

Tot slot van dit ernstig woordje zou ik dat willen bijvoegen, niet zozeer omdat ge turner zijt, maar omdat ge een levensweg opgaat die God voor u baande en Gods wegen zijn wonderbaar en ondoorgrondbaar maar leiden altijd naar het Vaderhuis: er kunnen wellicht moeilijkheden komen, die menselijkerwijze niet te overwinnen zijn, dan blijft slechts deze enige uitweg: ze overwinnen door de offervaardigheid, die O.L.Heer vordert van iedereen die Hem navolgt, in het vaste geloof en de vaste onwrichtbare overtuiging dat Hij het met ons altijd goed voorheeft en alleen ons eeuwig geluk betracht, waarvoor we geschapen werden.

En nu, fier, blij, overtuigd en manmoedig de toekomst tegemoet. Word een uitzonderlijk flinke turner en een man waarop God en de maatschappij bouwen kan.

Uw toegenegen voorzitter.

PERSONALIA

ONTSLIEP IN DE HEER:

Mijnheer Edmond MANNEKENS, op 7 november 1960, die zich tijdens zijn leven voortdurend verdienstelijk maakte voor onze vereniging. 'nGebed aub.

EEN ZOONTJE WERD GEBOREN

Mevrouw Goossens en haar echtgenoot, onze turner Marcel Goossens, verheugen zich in de geboorte van Jan, die het levenslicht zag op 20 oktober 1960.

Voor een zegenrijk leven wensen we het allerbeste aan ouders en zoontje

WAT GEBEUREN MOET

7 januari 1961: Een selektie turners zullen hun medewerking verlenen aan het Driekoningenfeest van de K.W.B. Edegem.

7 en 8 januari 1961: Enkele durvers hebben het plan opgevat een Driekoningenstoet in te richten die de straten van Mortsel zullen doortrekken in de overtuiging dat dergelijk opzet een mogelijkheid zal scheppen om nog een hoop lotjes van onze Steunaktie-Tombola te verkopen.

Hiervoor hebben we veel figuratie nodig en een 20 tal verkopers, benevens autobezitters die zich ten dienste willen stellen met hun "oar".

Bereidwilligen worden verzocht hun naam op te geven.

20 januari 1961: Trekking van onze tombola tijdens een Toni Corsari Show. Het is de eerste maal dat deze Show in Mortsel optreedt. Het programma, huur van de zaal en de nodige reklame is een dure zaak. Het is niet onze bedoeling hier veel geld over te houden, wel onze onkosten te dekken, en een mooi slot te hebben voor onze Steunaktie-Tombola.

Gezien de hoge onkosten is het ons onmogelijk om het even welk lid een vermindering, laat staan een gratis toegang te geven. Iedereen heeft kans gehad om door het verkopen van lotjes zijn ingangskaart te verdienen, zijt u nog niet zover, doet dan nog eens extra uw best.

We kunnen u de prijzen van de plaatsen nog niet mededelen. De eerste rijen zullen hoog worden gesteld, maar er worden voldoende en goede plaatsen aan schappelijke prijzen voorzien. Onze leden zullen wel voorrang hebben bij het nummeren van de plaatsen, op voorwaarde dat ze laten nummeren op de dag die wordt vastgesteld.

Over deze zaak méér zodra we kunnen mededelen wat we nu zelf nog niet weten.

Houdt in alle geval van nu reeds 20 januari 1961 vrij en bespreek nu reeds met uw vrienden en kennissen deze feestavond, en al is het een vrijdag - bij het afhuren van dergelijke show is de keus van vrije dagen zeer beperkt - doet uw best om hen mee te krijgen dat de zaal vollope.

Treden op:

Toni Corsari
Orkest "The Actif Club" (9 el.)
Louis Neefs, zanger
Terry Lamo, zangeres
De Carma's, ?
Charly & Charly, Muzikale clowns.

Januari-Kringavond: We zijn er nog niet in gelukt een datum te kunnen vastleggen voor deze kringavond. Dat komt wel.

11 februari 1961: Scalafeest onder het motto: "D.V. gaat op antenne", een parodie op een T.V. uitzending. Er werden reeds gedachten vooropgezet. Wie heeft er nog een idee? Haast u dan het mee te delen want vóór Nieuwjaar moet het plan klaarliggen om onmiddellijk na nieuwjaar met de herhalingen te kunnen starten.

ONTVINGEN EEN ERETEKEN:

10 jaar lidmaatschap: Corens Louis, Janssens Hugo, Liekens Jean, Karel Schroyens, Truyens Walter, Vandeputte Antoine.

15 jaar lidmaatschap: Claes Jef, Keersmaeckers Constant, Lenglez Roger, Theunissen Alfons.

UW BIJDRAGE.

Mogen we er nogmaals op aandringen om uw bijdrage voor een vol jaar ineens te regelen, zo mogelijk in januari, dan zult u het niet vergeten en spaart u ons een heleboel last, nazicht en geschrijf, en geloop.

Onze secretaris en de heren die zich met de bijdrage bezighouden - we danken en feliciteren hen daarvoor - hebben na veel inspanning de zuivere afsluiting kunnen bewerkstelligen tot einde 1960. We hopen dat u hen zult helpen al die miseries te besparen met een jaarlijkse betaling, in 1961.

Moest het onmogelijk zijn, zorg dan tenminste alle maanden te storten, dan zullen u en wij van vele beslommeringen bespaard blijven.

WIE DE JEUGD VERWAARLOOST,
VERWAARLOOST OOK DE TOEKOMST

SOLDATENHOEKJE

Beste Soldaten,

Ge ziet dat wij ook U niet vergeten. Het is niet omdat ge niet meer regelmatig in ons midden vertoeft dat wij niet meer aan U zouden denken, integendeel! Dat zult ge ten andere wel ondervinden wanneer ge eerstdaags vanwege de Turnkring een Kerst- en Nieuwjaarspakket zult mogen ontvangen. Wat er zal insteken? Ge dacht toch niet dat we dàt zouden verklappen zeker, dan was't nieuw eraf! We zouden echter wel willen dat ge ons zoudt laten weten of ge het aangekondigde pakket goed hebt ontvangen, en dan kunt ge ons misschien verklappen wat er in zat.

Meer nieuws over de turnkring kunnen wij u niet meer geven, want als ge deze Heraut en de vorige hebt uitgepluisd weet ge er zoveel van als wij. Wat daar echter niet instaat is dat wij allemaal, vrienden, leiders, bestuur, verlangend naar uw afzwaaien uitzien om u terug en dan definitief in onze kring aan't werk te zien.

Wie van uw kameraden er voor het ogenblik de eer genieten een waakzaam ook op onze vaderlandse grond te houden? Hier volgen ze:

Cantrijn Walter	onder kontrakt	
Truyens Walter	- id -	
Holemans Hugo	vanaf	1/ 2/ 60
Geeraerts Albert		1/ 5/ 60
Janssens Johan		1/ 6/ 60
De Bie Edward		3/11/ 60
Grielens Herman		1/12/ 60

Hoeveel dagen nog, Hugo? Dat begint met rasse schreden op zijn einde te lopen bij U; de volgende Heraut zullen we niet meer naar de kazerne moeten sturen zeker! Albert en Johan zijn de berg al over, goede

moed, dalen gaat vlugger dan klimmen, jongens. Edward en Herman, gij zult nu al wel weten wat de opleiding in het leger betekent, nietwaar, vindt ge niet dat turnen hiervoor een ideale voorbereiding is? Walter heeft nog het geluk af en toe nog eens naar de oefenstonden te kunnen komen op zaterdag avond. En hoe zijn bij U de vooruitzichten, Kerel? Loopt uw kontrakt ten einde of zijt U misschien zinnens het te verlengen? Laat hierover eens iets weten, kerel.

Ge ziet, Deugd en Volharding is ook in 'n Belgisch leger goed vertegenwoordigd. Blijft ook daar onze leuze steeds indachtig, beste jongens; bewaar Uw deugd en blijft erin volharden, zodanig dat ge echteraf kunt zeggen dat " de troep " u werkelijk deugd gedaan heeft en ge meer gehard naar ziel en lichaam uw plaats in het burgerleven terug kunt innemen.

Dat wensen U ter gelegenheid van Kerstmis en het komende nieuwe jaar, al uw vrienden turners en muzikanten, leiders en bestuur!

Toegenegen.

R.Walgraeve,
secretaris.

N.B. A propos, hoe zit dat met de lotenverkoop voor onze tombola in het Belgisch leger? Er moeten ongetwijfeld veel van uw medesoldaten een oogje hebben op de wereldkampioenschapsfiets van Rik Van Looy, of hebben ze het misschien meer gemunt op het T.V.toestel of de draagbare radiotoestellen? Loten zijn nog altijd te bekomen! Schrijft ons eens hoeveel boekjes ge zoudt willen ontvangen ! Goede vangst!

- o - O - o -

LAATSTE NIEUWS, NOG WARM VAN AKTUALITEIT

PERSOONLIJK KAMPIOENSCHAP K.K.A.T., HEMIKSEM 18-12-60

Kampioenen							
1. Nuyens René	GO.9.35	Br.9.35	Re.9.50	Ri.9.35	P.9.45	S.8.70	= 55.70
2. Van Assche Eric	9.40	8.75	9.25	9.05	8.50	8.95	= 53.90
3. Van Breda Henri	8.05	8.60	8.25	7.80	7.85	8.60	= 49.15
4. Cool John	7.45	8.15	8.20	8.60	8.10	8.35	= 48.85
Seniors							
9. Soeters Jan	5.15	6.35	7.--	7.20	6.50	7.90	= 40.10
Veteranen							
1. Van Damme Karel	6.90	8.55	7.80				= 23.25

- dat de prachtige illustratie van dit kerstnummer, getuige van kunstzin en kundigheid, van de hand is van onze hulpsecretaris Georges Van Herwegen?

- dat het woord Sybille dat u menigmaal tegenkomt in het kerstverhaal " 's Keizers Visioen " verkeerd werd geschreven, het moet zijn Sibylle ; en dat we ons verontschuldigen voor alle mogelijke fouten die u nog vinden zoudt ?

- dat we ons uiterste best hebben gedaan om van dit kerstnummer een perfektie te maken, maar dat de perfectie niet van deze wereld is?

- dat sinds het "Bal van de Burgemeester" het beeldje van O.L.Vrouw, Hulp der Kristenen, uit de turnzaal is verdwenen en we ons afvragen waar het mag gebleven zijn?

- dat we aan NILOS prijs en afmetingen hebben gevraagd voor een eventuele aankoop van een springmat, en dat ze ons een springmat hebben gestuurd waarvan en waarover niemand het fijne weet?

- dat we sommige moeders hebben vernomen dat hun zoontje zelfs zijn turnbroek niet vuil maakt in de turnzaal.....maar dat die zoontjes er ook niet geweest waren?

- dat als ge met twee in het donker staat, op dag en uur dat ge daar niet moet staan, en er komt iemand te voet aangewandeld die gewoonlijk per auto rijdt, dat ge dan danig kunt verschieten?

- dat ge na een souper wel eens een indigestie kunt krijgen?

- dat het danig gevaarlijk is te veel effekt te geven, want dat ge dan op uw "star" kunt vallen?

- dat ge lotjes kunt stempelen én lotjes kunt stempelen, en dat de juiste methode gewoonlijk gevonden wordt als't niet meer nodig is?

- dat toastjes eten toch nog beter is?

- dat ge een kaassoufflé moet leren kloppen met een numeroteur?

- dat we geweigerd hebben Luc Meersman bij de juniors te laten kampen in het persoonlijk kampioenschap van de K.K.A.T. omdat we van oordeel zijn dat de schoonste bomen traag groeien?

- dat onze veteranenleider van de gouwvoorzitter tijdens de laatste gouwvergadering een speciale vermelding kreeg ? want in een gewone volzin zei de voorzitter:.....de veteranenoefeningen die dit jaar wondermooi zijn...

- dat er verwoede supporters zijn van Rik Van Looy die ook zijn handtekening op de klep van hun klak wensen? Dat we dat gaarne aan Rik vragen op voorwaarde dat ze dan, zoals waarvan sprake, 4 boekjes lotjes kopen?

- dat Roger Lenglez met 75 boekjes en Jozef Moris met 52 boekjes tot op heden de kroon spannen bij de lotjesverkoop?

U I T !

I N H O U D

van de ZEVENDE JAARGANG van het orgaan van de Kon.Kath.Turnkring Deugd en Volharding, Mortsel: " DE HERAUT"

Kringleven

Het Woordje van de Proost	Blz. 13-39-64
Het Woordje van de Voorzitter	2-24-53
Soldatenhoekje	97
Hoekje van de Juniors	94
Technisch Hoekje	19-41-81
Wat gebeurde	16-32-89
Wat gebeuren moet	20-43-95
Personalia	10-17-31-33-95
Wist U	22-46-99

Berichten

Bijdrage	11-96
Uniform	11
Bestuursherkiezing	26
Eretekens	28-96
Bal van de Burgemeester	42

Gedichten

Aan de Meikoningin	1
Eenvoud	31
De Glimlach	23
Ballade van de Nar	78
Het Stalleke van Bethlehem	50

Liederen

Kerstlied	57
Modern Kerstlied	74

Varia

In de Mei legt elk Vogeltje een Ei	6
Sportvreugde	15
Sportinspanning eist Zedelijkheid	15
Eerste Opvoering	27
De katholieke Intellektueel en de Sport	79
Gebed van Gods Bedelaar	85
God, wat danst ze heerlijk!	34
's Keizers Visioen	59
De geheimzinnige ster van Bethlehem	67